

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Po un an 4 coroane.
 Po o jumătate de an 2 coroane.
 Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Concertele, balurile și tăraniul român.

E o lipsă nespus de mare, ca tăraniul român să ieșe din întunericul, în care se află. Așa sunt vremurile. Și deschilinit la noi, unde nu numai că avem și ne apără avutul nostru de atâta lipitorii și să suportăm atâta sarcini, dar mai avem și ne apără și neamul, la căruia ruinare să lucră cu atâtă stăruință.

În dorință, de a ajunge cât mai multe la această țintă, s-au pus în aplicare toate mijloacele, ce numai s-au dat cu socoteală, că ar contribui cât de puțin la ajungerea acestui scop. De aici apoi concertele și balurile. Acestea se aranjează anume, ca poporul să iee parte la ele. Ba mai mult, poporul își organizează astfel de petreceri.

E numai întrebarea: să ajunge ori nu scopul, ce se urmărește prin aranjarea astor fel de conveniri?

Nu știu, incât cei ce s-au ocupat cu aranjarea astor fel de petreceri, că și-au dat ori nu seama despre bunătățile lor? Am cunoscut și cetește, că astor fel de petreceri li se dă o atenție foarte mare și să recomandă ca cele mai puternice mijloace, de a răspândi cultura în popor. Am cunoscut apoi, că inteligenții își ia în nume de rău, pentru că nă luat parte la petrecerea cutare; petrecere ce să aranjetă pentru popor.

Nu-i vorbă, concertele aranjate pe seama poporului, cu un program aco-

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15).
 Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani și treia-oară 10 bani.

modat lui, precum și prelegerile populare, sunt foarte bune mijloace de înaintare. Dar' numai atât și mai mult nimic. Vreau să zic, tăraniul ascultă concertul ori prelegerea cutare și apoi de aici încolo fiecare la al seu sălaş.

Vremurile sunt grele: dări mari făloge mari, de altă parte beuturile, toate acestea bagă mână până în fund și scoate și cel mai din urmă cruce din punga sărmanului tărani. Ear' în astfel de imprejurări, e spre binele și folosul tăraniului, a-l mai dedea și cu balurile, și încă cu de acelea, unde este reprezentată și inteligență? Dar' bine, pentru D-zeu, ce învețătură poate lăua poporul de aici?

Direcțorul până a învețat a trebuit să trudească și cheltuească mult. A trebuit să învețe zi și noapte, pentru a-și căștiga învețăturile de lipsă. Nu numai atât, dar' până a învețat, și-a prăpădit și tot avutul moștenit dela părinții sei. Căci învețătura e încopiată cu multe cheltueli. Ear' pe deasupra, ca director, ear' trebuie să lucre, că nime nu-i dă plată numai de pomană, sau numai pentru că a învețat mult și și-a mâncat avere; el ear' trebuie să lucre din greu. De aici apoi să cade, că și traiul său să fie deschilinit de al plugariului, care n'a trudit și n'a cheltuit nimic cu învețătura.

Așa ar trebui să fie. Badea Ioan însă altcum gândește. Vede pe domnul cela și cels, că fumează o țigare mai fină, probează și el, că doară tot el plătește și pe domnul cela și că după sudoarea lui trăește. Așa cu țigarea, așa cu beutura și tot așa și cu mâncarea. Ei, dar' venitul lui badea Ioan nu poate

acoperi spesele acestea. Și urmarea? — Badea Ioan ajunge la sapă de lemn!

Sărac el, sărac altul, și fiind săraci, nu pot ține la traiu cu domnul acela. De aici, că domnii trăesc așa și așa, și apoi tot după spinarea lor! Și că ei sunt siliți numai să trudească, ear' domnii să mânce și petreacă bine! Ear' urmarea? O ură și rețeală vecinică să stârnește în sufletul lor față de inteligență, pe care o privește de o adevărată lepră pusă pe corpul lor!

Cel ce a luat parte la astfel de petreceri și i-a zăcut la inimă interesele poporului, și ca atare a avut ochii în patru, numai cu sufletul cărănit să a putut reîntoarce la ale sale. Căci aci n'a putut vedea, decât oameni cu capete pline, certe și o stricăre și demoralisare a tineretului în măsură foarte mare! Și apoi în aceasta să stea oare înaintarea poporului nostru?! Azi vremurile sunt de așa, că trebuie că mai multă muncă înțeleaptă, și că mai puțină petrecere. Are poporul să lucre și să crește că zilele rele sunt. Și toți cei ce îl vor sfătuvi a face contrariul, sunt cei mai mari dujmani ai lui. Sunt ca prietenii, cei ce de față te lingă ear' de dos te frige.

I. G.

Congresul bisericesc sârbesc,
 după cum scriu ziarele din Budapesta,
 va fi convocat pe 8 Iunie c. la Carloriț. Alegerile pentru congres se vor face în a doua jumătate a lunii Aprilie. Referitor la comisar guvernul încă nu a luat nici o decisiune.

FOITA.

Rafila.

Baladă poporășă, comunicată de I. Răchițan.
 (Urmare și fine).

Ear' Rafila-i răspunde:

»Maică, măicuță mea,

Nu-mi face inima rea,

Eu nu vreau pe acesti doi,

Fie că de bogătoi;

Eu pe altu nu iubesc

Nici pe altu nu doresc,

Numai chiar pe Nițul meu

Să mi-l țină Dumnezeu!!

Mumă-să când auzia,

Tare rău se înrunda,

Pe Rafila se mănia

Și din gură cuvânta:

»Rafilo, copila mea,

Dorul tău nu s-o'mplini!

Chiar indată de-i mură,

Unul trebe să-ți alegi

Și cu-acela să te legi!«

Jos la coasta dealului
 La marginea satului,
 Este-o casă mititea,
 Oare cine șede 'n ea?
 Nunta mare și voioasă
 Oaspeți mulți, pe lângă masă,
 Ear' Rafila e mireasă,
 Ochii ei cei lucitori
 Se scăldau în lacrimiori,
 Mirele o măngăia
 Și din gură cuvânta:
 »Rafilo aleasa mea,
 Nu-ți face inima rea!
 Eu își jur, că te iubesc
 Ca pe tatăl cel căresc...
 Vei merge la mine acasă
 Te-i numi tu boereasă.
 Servitori, căruți și cai,
 Căte-ți trebuie toate ai,
 Numai căt vei porunci
 Toate 'ti s'or implini!«

Soarele era la apus
 Oaspeți toți că s'au dus,

Numai mândra de mireasă
 Nu se depărta de casă.
 Mirele o tot chemă
 Și din gură ușa zicea:
 »Hai Rafilo nu glumi
 Vezi căruță că-i aci!«
 Când era s'o pună sus
 Vine Nițu ce-a fost dus,
 Și din graiu așa-mi grăia
 Oâtră mire îmi zicea:
 »Stăi frate, frățioare
 Să luptăm la brățioare.
 De-ji iubești mireasa ta
 Ai cu mine a lupta!
 De-i ești tu-nvingător
 Vei duce-o de subsuori,
 Dar' de te-oi învinge eu,
 Voi lăua-o'n brațul meu,
 Te-oi lăsa cu Dumnezeu.
 Vorbă multă nu luară
 La luptă se-n căerară,
 Zi de vară până-n seară
 Din luptă nu e afară.
 Se luptă amândoi

PROCESUL PĂRINTELUI ARDELEAN. Din Sătmăr primim următoarele :

Luni (10 Martie) s'a pertracat la tribunalul de aici, ca la for apelativ, procesul preotului George Ardelean, care pentru interzicerea unui cântec unguresc în biserică din Szamos-Dob a fost osândit de judecătoria cernică la şese luni temniță și 200 cor. amendă. Tribunalul, după ascultarea strălucitului pledoar rostit de dl Dr. Ioan Ciordăș, — a schimbat sentența forului prim, reducând pedeapsa la 7 zile temniță și 20 coroane amendă. Procurorul s'a mulțumit cu sentența, dar apărătorul a insinuat cas de nulitate.

Programul partidului radical-național sârbesc. Ziarul sârbesc „Zastava“ din Novi Sad publică într-unul din numerii sei ultimi programul partidului radical-național sârbesc din fările coroanei s. Stefan, cuprindând următoarele șapte puncte : 1. Crearea de garanții contra violării autonomiei, cum a fost cea din 1880, din cauza denumirii patriarhului. 2. Alegerea episcopilor are să se facă prin reprezentanța poporului. 3. Alegerea liberă a parochilor fără să i se premeargă o candidare prin consistor. 4. Organele autonome să tină regulat adunări. 5. La alegerile de episcopi să nu voteze preoții și învățătorii după bresle, ci singuratici ca alegători, având să se valideze principiul egalei îndreptățiri a tuturor voturilor. 6. Stergerea oricărei pedeci la exercitarea dreptului de vot. 7. Partidul radical național se va strădui să delădere toate defectele autonomiei bisericesti, creând îndeosebi pentru toate autoritățile autonome cu statut disciplinar și o lege de incompatibilitate. — Bine înțeles, programul acesta se refere numai la politica bisericicească a Sârbilor radicali.

Ca și doi voinici eroi.
Făcea Nițu cum făcea,
Pe mire că il trânteau,
Și il trânti de pământ
De-i sări oasele-n vînt.
S'apoi Nițu se-ntorcea
Strigând pe Rafila sa:
• Vin Rafilo draga mea,
Vin aici pe brațul meu
Să-ți alin suspinul tău!

Jos la coasta dealului,
La marginea satului,
Este-o casă mititea
Oare cine șede în ea?
Şedea Nițu cel oftat
Cu Rafila cununat,
Dar' de dreapta căsilor
Sta un morment plin de flori...
Rafila de multe ori
Il uia ou lăcrimiori,
Căci acolo era îngropată
Maica ei cea ne-mpăcată...

FONDUL DE DISPOZIȚIE. Cu ocazia desbaterii bugetare a ieșit la iveau și suma întrebuită de guvernul ungar pentru „sprijinirea intereselor maghiare“ prin „informarea corectă a presei din străinătate“. Suma aceasta este stabilită în 400 000 de coroane. Adecația să se plătească din greu, pentru că Maghiarii să se poată lăuda prin ziare străine!

Listele electorale. Prim-ministrul Széll, ca ministru de interne, a adresat un circular tuturor comisiunilor centrale comitatense, în care acestea sunt provocate, că liste ale alegătorilor din toate cercurile electorale să fie espuse la comitat, iar liste ale alegătorilor din anumite comune, împreună cu lista celor lăsați afară, să fie expuse la casa comunala dela 5 Maiu începând douăzeci de zile. Reclamațiile se vor primi până în 15 Maiu observările asupra acestora până în 25 Maiu. Asupra reclamațiilor și a observărilor comisiunea centrală are să delibereze definitiv până în 20 Iulie.

Italienii și guvernul austriac. Pentru a mulcomi pe Italianii austriaci și a-i face să abandoneze obstrucția în dieta din Tirol, guvernul se poartă cu gândul, de a le oferi deschiderea unei Academii de drept italiene în Trento, capitala Tirolului de sud italian. Per tractările între guvern și Italiani încă nu sunt începute, dar să vor începe nu este mult. Se zice, că cu aceasta ocazie se va delibera și asupra altor dorințe italiene privitoare la Trentino.

Revizuirea legii comerciale. Ministrul de justiție, Plosz Sándor, a înșarcinat pe deputatul Neumann Armin să elaboreze un proiect de revizuire a părții prime din legea comercială. În actuala lege, în deosebi ce privește partea ei subiectivă, sunt o mulțime de dispoziții, care nu mai corespund spiritului modern, cuprins în legile comerciale din alte state.

Desnaționalisarea Finlandezilor. Acțiunea de desnaționalisare pornită contra poporului finlandez se continuă pe toate terenurile. Cea mai din urmă lovitură contra independenței lor naționale este introducerea novei legi rusești de recrutare și în Finlanda. În sensul acestei legi, tinerii finlandezi care până acum își făceau serviciul militar la corpurile de armată proprii, pe viitor vor fi înrolați în corpurile din Rusia. Promulgarea acestei legi a produs o indignare colosală în toate păturile națiunii finlandeze. Senatul orașului Helsingfors a denegat alegerea comisiunii de recrutare și peste tot, în toate orașele, unde guvernul ordonăză alegerea comisiilor, nimici nu vrea să ieșe parte la alegere. Pe lângă toate sfârșările de opunere guvernul merge înainte cu execuțarea legii, nimicind astfel ori ce urmă de independență pentru nemorocii finlandezi.

Schimbare în corpul diplomatic. O telegramă din Bruxella anunță, că ambasadorul austro-ungar, contele Khevenhüller, săptămâna viitoare își va părăsi locul și se va retrage în viață privată. Khevenhüller a reprezentat monarhia noastră la curtea din Belgia timp de treisprezece ani.

Autonomia catolică. »Pester Lloyd« laudă într-un articol majoritatea congresului catolic unguresc și episcopatul pentru atitudinea conciliantă ce au avut-o în congres. Adaugă însă, că statutul desbătut acum are lipsă în unele privințe de corecturi esențiale înainte de a deveni o bază solidă a autonomiei. Corecturile acestea vor fi necesare în ce privește fondurile și scoalele catolice. Spre scopul acesta se va face un schimb de vederi între congres și ministrul cultelor.

De aici reiese, zice »Alkotmány«, că autonomia catolică numai atunci va deveni fapt, dacă statutul organic va fi aşa cum voiește ministerul cultelor. Asta e realitatea. Atunci de ce s'a mai convocat congresul? De ce nu s'a octroiat romano-catolicilor autonomia? Asta ar fi fost o procedure mai ieftină, mai scurtă și mai sinceră.

DIN LUME.

Macedonia.

S'a dovedit în mod cert, că Sarafoff a luat parte cu banda lui la capturarea misionarei americane miss Stone. El a răspândit însă stirea falsă, că era în străinătate pe când în realitate păzea pe miss Stone. Poarta a luat acum măsuri de siguranță în Macedonia, de oarece circula stirea, că Sarafoff pregătește asvirlirea în aer a drumului de fer spre Salonic.

Guvernul turcesc, fiind informat că Sarafoff se află în Macedonia, unde organizează nove bande spre a distrugă linia ferată Constanța-Salonice, a dat ordin valilor să ia măsuri, punând și un premiu pentru prinderea lui Sarafoff.

Albania.

Agitațiunile din Albania iau tot mai mult caracterul unei revoluții fățuie contra dominației turcești. În multe locuri populația refuză plătită dările, mai ales în cercurile Elbasan și Tirana. Autoritățile din Albania și Epirul-de-nord sunt foarte neliniștite, mai ales că vechile apucături de a mulcomi pe conducătorii albanezi cu tot felul de distincții nu mai succed.

Caimacanul din Gussinie, Ibrahim-Bey a fost ucis de Albanezi, când călătoria la Ipec.

Turcia și Armenia.

Poarta a incunoștiat patriarhul armean, că interzice predarea istoriei armene în scoalele armene. Patriarchul Ormanian a protestat cu tărie contra acestor măsuri amenințând în casul executării lor cu demisia. El a declarat, că va persista în această hotărâre, nefiind nici un motiv pentru suspendarea acestui obiect de învățământ, care e impreunat cu istoria religioasă, și având toate comunitățile religioase dreptul de a se ocupa cu istoria națională.

Răsboiul din Africa-de-sud.

O telegramă din Haga anunță, că președintele Krüger a primit dela generalul Botha un raport, în care se spune că generalii buri au hotărît să continue răsboiul până la estrem și că armata engleză se află din ce în ce în mai proaste condițuni.

După o știre bosită din Africa-de-sud către ziarul londonez «Globe», generalul bur De Wett ar fi fost rănit ușor la braț în ciocnirea dela Harrismith dintre Buri și Englezi.

«Morning Leader» din Londra scrie, că Kitchener a internat aproape de Vicksburg 150 soldați englezi, cărora comanda supremă engleză nu mai vrea să le dea arme. Causa e, că mai toți soldații au fost cel puțin de căte trei ori prisonierii Burilor, cari totdeauna le-au dat drumul, dar numai după ce le-au luat armele.

Secretarul de stat Hay a primit la Washington pe delegații buri Wolmarans și Wessels. El le-a promis să facă tot posibilul, ca să îmbunătățească poziția Burilor în Africa. Mergând la președintul Roosevelt, acesta le-a declarat, că Statele Unite nu pot să intervină în acest răsboiu.

Nesuccesul obținut în America a hotărât pe Krüger să nu mai încerce cu nici o cerere de intervenție și să lase drum liber răsboiului. Delegații buri vor merge la Africa-de-sud, ca să între în legătură cu generalii Burilor.

Despre tările trupelor bune i se comunică lui «Daily Telegraph» următoarele: «Pe câmpul de luptă sunt 23 000. Din acestia sunt 8000 Transvaalieni, 4000 din Oranie și 11.000 Africanderi sau «rebeli» din Natal și Tēara-Capului. Toți combatanții sunt bine provăzuți cu arme și muniții.

La sfârșitul de pace, cerută, după informațiunile engleze, de comandanții buri, acestia au răspuns cu o nouă lovitură aplicată Englezilor. După depeșa lui Kitchener, înfrângerea Englezilor s-a întâmplat în următoarele imprejurări: Lordul Methuen plecase cu 800 infanteriști, 300 infanteriști și 4 tunuri către Lichtenberg, având a se întâlni cu generalul Grenfell. În drum a fost atacat de comandanțul bur Delarey. Trupele engleze au fost cuprinse, după obiceiu, de panică, luând-o la fugă sălbatică. Lordul Methuen a fost rănit în șold, căzând dimpreună cu majorul Paris și aproape 1000 soldați în captivitate.

Înfrângerea lui Methuen a produs o sensație colosală, care se poate asemăna numai cu consternarea produsă acum doi ani, când Englezii suferiseră un șir întreg de lovitură.

La cetirea depeșei lui Kitchener în parlament Irlandezii au erupt în aplauze.

Ce valoare au «învingerile engleze», se vede din o dare de seamă ce o face un militar englez despre pretinția înfrângere a Burilor din 27 I. tr. După acest raport, Englezii au capturat o tabără bură, în care se aflau femei, copii, bolnavi și invalizi buri.

Comandanții buri au declarat din nou, după ce au aflat despre schimbul anglo-olandez de note, că vor depune armele numai asigurându-se completa independență a republicelor bune.

Știri mărunte.

Generalul bur Kruitzinger a fost condamnat la exil pe viață din Africa-de-sud.

Convenția interațională de zăhar, care a hotărât ștergerea premiilor, a fost subscrise în Bruxella.

Imperatorul Wilhelm va vizita la vară pe Țarul Rusiei.

Convenția consulară austro-bulgăra s-a subscris.

«Allgemeine Correspondenz» dă știrea, că în urma tentativelor lui Alavantici guvernul austro-ungar va expulsa pe toți agitatorii sărbi, adăpostiți în Austro-Ungaria.

Ministrul de finanțe bulgar Sarafoff va pleca în curând la Paris, ca să stabilească condițiunile împrumutului. Prințul va interveni personal în această chestiune.

In curând vor încărca Englezii în Fiume 1000 vagoane fără cumpărat în Ungaria pentru de a fi transportat la Africa-de-sud.

SCRISORI.

Ajutor la o școală.

Cunsdrora, 11 Martie 1902

Școala noastră confesională gr. cat. dela anul 1896 încearcă, când credincioșilor nostri susținători de școală, prin un rescript ministerial, sub amenințarea închiderii li se au impus repararea și adaptarea edificiului școlar, după prescrisele planului ministerial, — și care adaptare și reparare afară de prestațiunile în natură de material, lucrători pe lângă maestri, și viptul acelora au costat mai bine de 2400 coroane, a trebuit să se îndure mai multe greutăți numai că și poată susținătorii instruiți princiile de școală în limba lor maternă.

Abia au trecut doi ani dela adaptarea școalei în sensul amintit și organele administrative ale școalei de stat, care a fost ridicată în coastele școalei noastre în anul 1896, în edificiu închiriat, folosind de pretext numărul cel mare al elevilor nostri, au voit cu forță să ne rupă o parte din princi și să își interneze în școală de stat, sub cuvânt că legea nu admite mai mult de 60 de princi sub conducerea unui invetator. Atunci, după cum se și amintit în foile noastre, senatul școlar al nostru și-a mai impus nouă jertfe, adaptând edificiul școlar, cu delăturarea cuartirului pentru invetator, care și el văzând greutățile a abzis de folosința cuartirului în școală, cu două sală de invetămînt și pe lângă invetatorul ordinat cu plata prescrisă de lege recuînd încă un invetator adjunct cu soluțunea prescrisă pentru adjuncți de 400 cor.

Și de atunci și până acum susținătorii școalei noastre confesionale, avânduți numai la puterile proprii, au susținut și susțin școala tot cu 2 invetatori cu plata anuală de 1000 cor., cari se acoperă prin repartiție.

Ca un balsam reconsolator ne-a venit însă cu începutul anului școlar 1900/1 ajutorul promis din partea unui suflet bun, care și dințul, deși a fost aplicat în serviciul statului mai bine de 40 ani, nu și-a uitat de credincioșii din satul meu de naștere, unde după ce a trecut în pensiune s-a retras la pensiunea sa,

ca să-și petreacă în liniste restul vieții sale.

Credem, că nu vom supera modestia donatorului creștin, care după zisa sfintei scripturi ar voi să nu știe sănătatea dă dreapta sa, dacă îi vom aminti aci în public și prețiosul nume, care este destul de cunoscut înaintea marei publice române.

Anume acel individ bine meritat este spectacul domn Alexiu Bogdan, director de cancelarie de tablă pensionat, care în anul trecut ne-a venit în ajutorul școalei noastre cu o însemnată sumă de cărți școlare pentru toți princiile de școală mai miseri, precum și la împărtirea de premii cu ocazia unei școlilor 1900/1. Ești în anul acesta a venit în ajutorul școalei cu o sumă de 40 cor., pe care senatul școlar le-a destinat spre acoperirea unei datorii ce a rămas neacoperită încă dela adaptarea și readaptarea ei.

Prin donațiunile duse amintite generosul donator a mișcat inimile princiilor doritori de invetatură, dar și inima părinților lor plini de recunoștință, cari și-au exprimat dorința să își aducă la cunoștință mulțumita și pe calea de publicitate.

Și subserisa eforie școlară cu bucurie vine a împlini această datorință impusă din partea credincioșilor spre a se achita și dința pe această cale despre modul folosirii donațiunii făcute, dorindu-i deosebit ca Dumnezeu să-l țină încă la mulți ani spre mângâierea familiei și ajutorarea acelor lipsiți.

Ești exemplul lui marinimos să-și afle încă și alți imitatori.

Ioan Goron, admin. viceprotopepoș și preș. senat. școlar. Ilie Mezei, sen. școl. George Mican, curator primar și senat. școlar.

Oameni monstri.

Din când în când aduc foile știrea, că în cutare loc să a nuascut un copil cu 2 capete sau cu 4 mâini sau 4 picioare etc. Sunt însă, după cum s-a putut vedea în iarna aceasta la Paris, monstri cu mult mai schimonoși, decum ar fi unul cu 4 mâni d. e. În Decembrie a. tr. a venit la Paris vestitul Barnum din America, care are un circ mare și o comedie și mai mare, plină cu tot ce e mai rar pe rotogolul pământului. Între raritățile acestea locul prim îl ocupă o adunătură de nenorociți, pe care nu i-a făcut D-zeu ca pe alții oameni, ci i-a schimbozit într-un fel sau altul.

Un negru african înghite țandări de sticlă și și udă «mâncarea» cu un pahar de petrol.

Un om lipit de brațe face, cu o mare indemânare, toate mișările și lucrările cu picioarele; și așeză ochelari pe nas și apoi întinde vizitatorilor, cu piciorul, carta sa de vizită.

Un altul infige, în diferitele părți ale corpului, ace cu gămălie.

Un altul are o tărie de căpătină de necrezut.

I se așeză pe cap bucăți mari de peatră, pe cari le sfărămă un altul cu un ciocan greu.

Monstrul sufere aceste lovitură fără să arate cea mai mică durere. Dar' nici căpătina n'a suferit nici cea mai mică vătămare. Medicii, cari au asistat, s'au crudit.

Un altul își intinde obrazii ca și cum ar fi niște foi țigănești. Pielea feței intină se contractează din nou producând un sgomot mare.

Un om scurt, supt ca un țir, înghite cu lăcomie mai multe duzini de ace. Și medicii cari asistă la aceste deprinderi rămân îndată înmărmuriți, când îndată după înghițire, mâncătorul nostru de ace scoate din gât o ată de care atîrnă acele înghițite.

Dar' iată un alt fel de monstru.

Un individ încă tiner posedă o extraordinară facultate de a-i umfla pieptul și pântecile.

Mulțumită acestei facultăți e în stare, în fața vizitatorilor uimiți, să rupă un lanț gros ce-i fusese ferecat pe corp, lanțul de oțel cedează presiunii pieptului, care și-a mărit volumul. Acelaș monstru e în stare să-și mute inima din partea stângă în cea dreaptă a pieptului și e aşa de stăpân pe ea, încât și-o poate opri ori când să bată. Medicii se temeau, că va muri în fața lor.

În alt loc se putea vedea o femeie, care avea o mustață și o barbă, pentru care ar pizmuit o mulțime bărbați. Privirea ei e blândă și ademenitoare. Ii place mult, dacă vede bărbați în jurul ei.

Eată și omul câne. Nasul și e pierdut ca de câne. Pe cap are un păr frumos, buclat. Dar' față și întreg corpul să sunt scoperte cu peri lânoși, aspri.

Un alt fenomen Un cocoșat sfrijit își lungște trupul cu 40 de centimetri și brațele cu 0 centimetri.

Eată și un scârboș idiot cu căpătină mică, care își plimbă privirea dobitoceană asupra vizitatorilor. După părerea invățătorilor e ființa omenească cea mai mărginită din lume. După actele sale de identitate, se dovedește, că idiotul acesta e azi în vîrstă de 70 de ani.

Colo se văd doi gemeni Japonezi, legați printr-o peliță unul de altul.

Mai iată și două copile indiene, impreunate și ele, și neposedând amândouă decât unul și același stomach.

Barnum arată vizitatorilor un tip de albino, adecaț un om cu față și părul de coloare aproape albă, care face mișcări uimitoare cu umerii și șoldurile pe care și mută, după plac, din poziția lor normală.

Dar iată și un pitic în vîrstă de 21 de ani, înalt de 58 de centimetri și având greutate totală de 3 și jumătate chilograme.

Dacă prin conformațunea lor fizică și aptitudinile lor aceste creațuri intră în categoria monștrilor, nu toți însă sunt lipsiți de inteligență.

Așa, mâncătorul de ace și omul cu căpătina tare (pe capul căruia se sparg bucăți de piatră) sunt destul de inteligenți.

Acesta din urmă posedă chiar vaste cunoștințe fisiologice și a scris și un studiu asupra monstruosităților naturei.

Femeia cu barbă pare a fi o damă foarte distinsă. A fost măritată de două ori.

In genere acești monștri, dela cel mai intelligent până la cel mai idiot, sunt toți mândri de anomaliilor lor și se consideră toți drept "artiști".

Un salut invățătorilor.

In nr. 4 dela 15 Februarie, »Foia Școlastică« din Blaj, de prezent unica noastră foală școlastică, publică la loc de frunte următorul articol, pe care reproducându-l il recomandăm atenționii invățătorilor nostri:

Am primit cu drag invitația, iubite domnule redactor, de a colabora la Foia școlastică, unica foală școlastică, ce poștem noi Români din Ungaria și Transilvania. Și dragostea mea față de munca școlastică a crescut și mai mult, de când am văzut, că atât »Reuniunea«, al cărei organ sunteți, și mai ales »Foia«, ce conduceți, a luat un îmbucurător avânt. Vă salut la curagiul, ce ați prins în nobila dar grea lucrare, să seviriști, și vă dorești ceea mai deseviriștită îsbândă.

Acum, când mă angajez, să vă ajut și eu cu slabele mele puteri a ajunge la îsbândă, ce cu plină inimă vă dorești, acum când intru în șirul colaboratorilor școlastici, dați-mi voie, ca cel dintâi să vă adresez, cu toată dragostea frâțească, invățătorilor nostri. Înainte de toate deci un salut respectuos invățătorilor români!

Imi aduc aminte de trecut, de timpul fericit al copilariei; mă gândesc la momentul însemnat al vieții mele, când luându-mi rămas bun dela o și dela boi, dela car și dela plug, am plecat la școală, și am depus opinile strămoșești, ca să pornești pe cărarea invățăturilor.

Ce cărare lungă am parcurs, și câtă lumă-împărătie am umblat și am văzut de atunci! Lume reală și lume de idei; și împărătie de științe, în care supușii nu plătesc dări, ci tot încasasează la daruri împărăști! Ah! ce călătorie frumoasă a fost calea, ce am făcut pe la școală. Am umblat lumea întreagă, și am văzut minunație de frumuseți, și am invățat atât de bune și frumoase!

Când m'am reîntors la locul de unde am plecat, câtă deosebire am găsit între mine și ortacii de școală din satul natal! Ce strîmt mi-se părea cercul lor de vederi, de gândiri și simțiri! Ah Dumnezeule, cu ce am meritat eu atâtă înălțare, atâtă bogăție a darurilor tale? Și cui se mulțumesc toate acestea, câte ai făcut mie?...

După Dumnezeu mulțumesc părinților, și mulțumesc mai ales invățătorului meu din sat.

Un salut de mulțumire tuturor invățătorilor români, cari pe atâtia ne scot din întunericul neștiinței și din umbra morții, și ne renasc științei și vieții celei adevărate, după spirit și adevăr.

Un salut de mulțumire celor dințai părinți sufletești ai nostri!

Ce muncă grea trebuie să fie munca acestor apostoli ai primei luminări sufletești. De abia mi-o pot închipui. Văd acum însumi cât de greu este să comunici idei și cunoștințe unor băieți mărișori din gimnaziu, cari au trecut de mult peste greutățile începutului. Că stai uneori să-ți sai din piele de năcaz și nerăbdare, văzând cât de greu îl poți

indrepta pe căte unul spre căile atât de firești ale gândirei sănătoase. D'apoi cum va fi cu niște băieței, sărmani și la minte și la toate, cari ieș dintr-un mediu așa de puțin luminat, cum sunt străturile poporului agricultor dela țeară, care abia mai poate găsi de mulțimea sarcinilor de tot felul, ce il apasă? Câtă greutate vor avea invățătorii nostri și numai până ce introduc pe bieții copilași în tainele scrierii și cestitului, și în misterioasele combinații ale societății?

Când mă gândesc la toate greutățile, ce trebuie să le întempi un invățător al copililor de pe sate, și la mulțimea miseriilor și prejudecăților, cu care trebuie să lupte, și la multele lipse, ce are să întempi, involuntar îmi vine să mă întempi, invocându-mă înaintea invățătorilor conștii de chemarea lor sublimă!

O! și totuși cât de puțină considerație să dă acestor harnici luptători în cel mai chiros și mai pietros ogor al terenului nostru cultural! Cât de puțin este aprețată munca lor, cât de puțin sunt sprijinite nisuințele lor spre perfecționare; cât de puțin sunt incurajate în lucrarea grea, ce au să o seviriștească.

Ne am pornit de un timp cu toții spre activitate economică, — dar' uităm, că temeiul a toată economia națională este cultura poporului tăran, ear' cultura se face prin școală.

Ne-am pornit cu de-adânsul pe terenul cultural și literar; batem toba cearămare pentru »Asociația«, pentru societatea fondului de teatru: întîmpin la casa națională și teatru național, dar' pare că uităm, că începutul și temeiul a toată cultură și literatură se face în școală poporala, în școală națională.

Si ne-am pornit cu avint și în politică — până la o zi de năcaz, — și facem sforțuri să ne avintăm de nou spre acțiuni și activitate, — dar' uităm, că un popor analfabet nu poate face politică, decât rea.

Bine este să dezvoltăm activitate economică, și să lucrăm pentru cultura și literatura română, și să ne pregătim pentru acțiuni politice, căci politica sănătoasă este manifestația superioară a unui popor de viață. Să nu uităm însă de școală poporala.

Să nu uităm, că invățătorii ne sunt primii economi, primii politiciani și primii factori culturali și literari.

Ei sunt minerii, cari sunt din fundul pământului aurul cel mai nobil al vieții noastre de popor.

Prin munca lor se face selecția, care scoate la lumină puterile cele mai alese, spre a se desvolta și a reîmprepta prin ele șirurile celor ce susțin lupta pentru popor.

Cureaj, invățători români! Voi să-văriști lucrare de apostoli, și bine meritați dela întreg neamul, în mijlocul căruia trăiți și munciți. Conștiința aceasta înălțătoare vă va fi cea mai frumoasă și mai curată răspplată, de care sufletul omenesc e capabil pe acest pământ.

Binecuvântarea lui D-zeu să fie peste munca voastră cea grea!

Dr. E. Dăianu.

Reuniunile de înmormântare.

Bistrița, 16 Febr. 1902.

Dl Dr. G. Tripon, în dorință de-a ajuta căt mai mult pe cei ce doresc a înființa societăți de ajutoare, ne trimite articoul de mai la vale, pe care cu cea mai mare plăcere îl publicăm. În el se dau toate îndrumările pentru înființarea unei »Reuniunii de înmormântare«. Multe din aceste îndrumărî se potrivesc și la înființarea altor societăți. Terminând cu publicarea lor, vom face loc și statutelor »Reuniunii de înmormântare din Bistrița« cu îndreptările ce li-le face dl Dr. Tripon.

Cu bucurie constat, că publicul nostru românesc se interesează binișor, între altele și de înființarea și popularizarea reunuiilor de înmormântare.

Ni-s'au cerut și s'au trimis 16 exemplare de statute dela publicarea corespondenței din urmă.

Ni-s'au cerut și lămuriri și îndrumări în cauză. Le dăm pe scurt în următoarele:

I. Procedura înființării.

1. Mai nainte de toate conducețorii, cari iau angajamentul de a înființa o reuniune de înmormântare, să se înțeleagă prealabil între sine fără intervenție oficioasă, la școala confesională, la casa comunală ori în alt loc; și să-și numere familiile (fumurile) din comună sau oraș (după străzi etc.), la cari se poate conta sigur, că vor intra în reuniune (dela 16 ani până 65—85 ani).

2. Aflându-se posibilitatea de a întruni 300 până la 400 sau 600 membri, atunci să nu mai întârzies cu afacerea, ci să concheme conducătorii o adunare generală constituantă căt de mare pe o zi de Duminecă sau sârbătoare, când poporul e liber și e pe acasă.

Local poate fi școala sau casa comunală, sau alt loc potrivit.

3. Dacă inițiatorii locuiesc la sate și dacă reuniunea se înființează într-un sat, atunci trebuie să însinue adunarea la pretura competentă (főszolgabiroi hivatal); dacă locuiesc la oraș și acolo e să se înființe reuniunea, atunci trebuie să se însinue la oficiul polițial (Rendörkapitányi hivatal).

Cei trei frați și gripturoaica.

A fost odată ca nici-o dată, că de năr fi fost nu s'ar povestii.

A fost odată un om, și astă om a avut trei feciori și feciorii ăştia erau vînători. Când a murit tatăl lor, le-a spus, că prin toate pădurile să vîneze, numai prin pădurea din mează-noapte, care o fi fost pădurea aia, să nu vîneze că n'au să o pață bună. Si așa au făcut băieți; dar după moartea tatălui lor s'au dus și în pădurea dela miază-noapte, să vîneze și în partea aceea de loc. Au mers ei prin pădure căt au mers, de dimineață până la nămiezi și au ajuns la o casă de om, veche și derăpată.

Ajungi acolo osteneți de atâtă drum și bucuroși că au găsit o locuință unde să se odihnească, au dat să intre în casă. Când să intre ei în casă, eată că le ese înainte o baba bîtrână de tot, care de abia se ținea pe picioare și se spriginea într'o cărjă. Baba asta era gripturoaica,

4. Cererea de însinuare conține următoarele:

- convocătorul (făcut cunoscut în biserică și prin străzile satului);
- scopul, că se planuiește înființarea reuniunii de înmormântare;
- arătarea zilei, orei și locului întrunirii;
- rugarea, că adunarea să se iese spre știință, și ca oficiul respectiv, dacă va afla de bine să se reprezinte și prezente cum va afla cu cale la adunarea generală constituantă.

5. Înainte de adunarea generală constituantă, trebuie grijit, că:

- statutele să fie deja făcute și serise gata, în 3 exemplare. (Unul revine la reuniune, altul se va păstra la timpul seu la comitat, sau în oraș la magistrat, ear' al 3-lea exemplar eventual la ministerul de interne);

b) statutele, pentru a obține mai cu siguranță aprobarea, să fie redactate ungurește. Ear' pentru respectarea limbii române și pentru crucea lucrărilor și speselor de traducere, statutele să fie redactate columnatim și românește.

Unde redactarea în felul acesta nu să ar putea face, atunci traducerea se poate face și tipări după aprobarea statutelor, cu autoritatea și sub răspunderea biroului și a verificătorilor. Dar de text autentic va fi considerat de autorități numai cel unguresc.

Aci notez, că în unele locuri se îndustresc oficiale competente și numai cu 2 exemplare din statute. În casul acesta se crucează multe timbre. Scrisoarea să fie frumoasă, legibilă și să nu fie rară.

II. Adunarea generală constituantă are de agende următoarele:

- Alege un președinte adhoc.
- Alege un notar adhoc.
- Alege 3 verificători, pentru subscriverea și verificarea protocolului adunării generale. Protocolul:

4. Constată, dacă sunt de față 10% din suma întreagă (300—600) a membrilor reuniunii înființănde. Atunci e capabilă de a lua concluse valide, altcum e a se convoca alta.

mama dracilor. Bucuroasă, baba i-a primit în casă și după ce au schimbat câteva vorbe le-a zis: »Băiețășii mamei, eu mă duc să vă gătesc ceva de ale măncării, ear' până atunci voi încălziți-vă, căci tare sunteți inghețați de gelul de sfără!» Si ești sfără; dar argații, cari erau de față, căci vezi dumneatale, gripturoaica asta avea argați spuza pământului și cândn'avea ce mânca mânca căte unul din ei. Si argaților fiindu le milă de bieții flăcăi, le spuse: «Faceți-vă luntre și punte și ascundeți-vă undeva, sau fugiți de aici, că nu-i bine de spinarea voastră! Credeți că baba s'a dus să vă facă vouă de mâncare? Ea s'a dus să-și ascuță dinții, ca să vă mânance?» Auzind flăcăii, de acolo de după cotlon¹⁾ de unde erau, săriră jos să fugă; dar argații și mai învăță că să jupoae de piele pe berbecii ce-i avea baba sub pat și să puie tru-

¹⁾ Pat în ungher după sobă.

5. Preșidele schițăză scopul și suspone la desbatere și votare proiectul gata de statute.

6. Statutele votate le subscrive:

- preșidele adhoc;
- notarul adhoc;
- cei 3 verificători.

7. Despre adunarea generală se ia protocol columnatim: ungurește și românește, sau numai ungurește, căci altcum le resping toate actele: Așa au pătit pretutindeni. Protocolul e a se subscrive de cătră

- preșidele adhoc;
- notarul adhoc și de cătră;
- cei 3 verificători, cari subscriv clauzula îndatinată:

Acest protocol... Aceste statute... consună întru toate cu conclușele luate în adunarea generală.

Verificători:

N. N.

X. Y.

M. M.

La protocol se alătură: Statutele votate.

Protocolul trebuie se conțină următoarele:

- Că au fost de față atâtă și atâtă membri (30, 40—60).

- Numele celor prezenți.

- Constatarea, că adunarea a fost însinuată la oficiul competent, și că convocarea și publicarea ei s'a făcut conform datinei locale.

(Va urma).

PARTEA ECONOMICĂ.

Îmbunătățirea rasei vitelor.

Dl I. Kalinderu, administratorul domeniilor coroanei din România, a dat un nou circular cătră șențorii acelor domenii. Si la noi observăm la toți economii mai cuminti străduință de a îmbunătății rasa de vite și cum acest circular conține o mulțime de sfaturi bune în privința acestei să facem loc și în Foiaș.

Treptat cu dezvoltarea agriculturii, trebuința vitelor de muncă este dince în ce mai simțită. Ele nu pot fi înlocuite

purile lor jupuite după cotlon căci baba are să vie să dea berbecii întâi la apă și pe urmă să-i mânance pe flăcăi. Flăcăii cum ii sfătuiră argații așa și făcură. N'a trecut vreme multă și veni și baba.

Cum intră pe ușe zile: »Mai stați o leacă băieții mamei, căci eu mă duc să dău berbecii ăștia la apă și pe urmă vine mama de vă dă și vouă de mânare. Când ajunse la puț, baba legă berbecii cu o funioară de furca puțului; dar până să scoată apa băieții o și luară rasna la câmpie și arătau din depărtare babei peile jupuite ale berbecilor.

Când se duse baba acasă, văzu după cotlon trupurile jupuite ale berbecilor. În vremea asta flăcăii ajunseră în pădure și vînaseră trei cățeluși albi cum și zăpada. Cățelușii acestia erau blâzni și deștepți, căci doară ei au fost odată ficioi de împărat și acum să fermeze gripturoaica să fie cătei pentru-

în total de mașini, pentru că acestea n'au ajuns la o așa desvoltare, încât să poată face toate lucrările agricole mai ușor.

În culturile intensive vitele, pe lângă muncă ne produc și îngrășămintele trebuincioase pentru sporirea producției solului.

Atât în prezent cât și până într'un viitor destul de departat, trebuie deci să se pună toată silința pentru a îngrijii vitele, căci ele sunt ajutoare trebuincioase fără de care în exploatarilor agricole nu se poate cădea, cel puțin la noi în țară, maximum de producție. Acest principiu din nefericire la noi nu este băgat în seamă, căci mai în toate părțile vitele sunt într-o stare atât de rea, încât sunt în primejdie de a degenera cu totul, dacă nu se vor aduce îmbunătățiri simțitoare în întreținerea lor.

Téranii mai cu seamă nu îngrijesc de ele, iar arăndașii și mulți proprietari nu dau atențunea ce merită viteelor ce întrebunțează la munci și nu fac nici o efortare spre a le îmbunătăți. Toată lumea care lucrează astfel, este condusă de acea economie rău înțeleasă, de a nu se întrebunța banii nici chiar la lucrări folositoare ce ar putea să aducă mult bine agriculturii.

Starea viteelor ne apare cu atât mai tristă, cu cât ea ne arată starea sufletească a îngrijitorilor, aceea nepăsare de care este purtat omul incult, aceea cruzime în obiceiuri și purtări cătră niște animale nevinovate, a căror singură menire este de a ne servi și a căror singură vină este că natura le-a subordonat trebuințelor noastre.

Trebue pe Domeniile ce administram, să schimbăm aceasta stare de lucruri, ce ne pare barbară și vătămoare tuturor intereselor, iar prin exemple și premii să incurajăm pe săteni pentru îmbunătățirea raselor de vite. Își înțelegem că am încercat de alțel să îmbunătățim rasele de vite, incurajând răspândirea de reproductori prin sate; acele încercări n'au dat încă rezultatele ce dorim, din cauza că acele domenii nefiind exploatate în regie mai de mult timp nu aveau un personal numeros, care să se

că-i găsește mai nante până nu erau cătei vînând prin pădurea dela miazănoapte. Băieții de frică să nu-i omoare săripturoica, se suiră într-un copac fiecare și spuseră cățelușilor, ca să latre când o veni săripturoica. Nu trecu multă vreme și veni și săripturoica după flăcăi, cu o falca în cer și una în pămînt, ca să-i prăpădească. Când se apropie de mijlocul pădurii, cățelușii începură să latre; iar ea, uitându-se în partea unde lătra cățelușii, vîză pe flăcăi ascunși în copaci.

Cum se aprobie de dinșii, le zise să se dea jos din copaci, că nu le va face nimic. Flăcăii de frică se deteră, iar săripturoica le zise, că dacă voiesc să mai trăiască, să se culce jos pe pămînt și să adoarmă.

Așa făcură flăcăii, iar săripturoica trimisă pe unul din cățeluși cu un fir de păr, ca să se învîrtească de trei ori în dreapta flăcăului celu mai mare și să-i puie firul de păr la cap. Tri-

ocupe de aproape cu niște chești une atât de grele. Acum însă aceste cause dispărând, voiu pune la dispoziția tuturor domeniilor mijloacele trebuincioase și nu mă îndoiesc că progresul se va învedea că mai curând. Trebuie înțelesă să se aibă în vedere, pentru a se atinge acest scop, că rasele viteelor din țara noastră nu sunt de prețuit și că singurul lucru ce ne rămâne de făcut pe această cale e să căutăm să le îngrijim și să le îmbunătățim.

De altfel în unele județe din Moldova, boii și vacile sunt încă și acum în stare destul de bună pentru că să ne poată slui să punem basele unei creșteri rationale. Caii, oile, porcii și celelalte animale au în general destule însușiri pentru a putea servi la îmbunătățirea raselor.

Nu trebuie să uităm însă, domnule agent, în această întreprindere, că rasa fiind o creație a localității, schimbările ce le facem trebuie să se potrivească cu localitatea, astfel ele trebuie să fie în conformitate cu natura terenului, cu clima și cu obiceiurile locuitorilor. De astfel cheștiunea aceasta a fost deliberată în întrunirea ținută de cătră agenții domeniului coroanei, în zilele de 2—5 Decembrie 1901, la domeniul Gherghița în prezența noastră, de aceea vă trimitem copie de pe rezultatul desbaterilor acelei întruniri.

Să avem încă în totdeauna în vedere în toate aceste lucrări, că încercările noastre să nu fie făcute în contra naturii ci să vie în ajutorul ei. Greutatea de multe ori va fi să aflăm, că sunt aceste tendințe, adecă să cunoaștem care este direcționea ce ne este permisă să o luăm pentru ca îmbunătățirea să aducă roade.

Un exemplu foarte lămurit este rasa engleză Durham, care fiind introdusă în Franța, n'a dat în toate părțile rezultate bune, cu toate că această rasa și-a făcut un frumos nume în țara ei. Mulți Francezi crescători de animale au pierdut chiar averile lor numai din cauza, că în încercările făcute nu au avut în vedere toți factorii care pot să facă să iasă într-o localitate străină, mai cu seamă a unei rase scumpe ca rasa Dur-

mite apoi pe al doilea cățel cu un fir de păr, să-i puie la capul flăcăului celui mijlociu și să se învîrtească în jurul lui de trei ori. Și la urmă trimite și cățelul al treilea cu un fir de păr, să facă același lucru și să puie firul la capul flăcăului celui mai mic. Cățelușul, înțelegând ce vrea să facă baba, căci baba vrea să-i adoarmă de tot — în loc să se învîrtească în partea dreaptă cu firele de păr, s'a învertit în stânga așa că fermecete săripturoicei n'aveau nici o putere. Baba crezând, că flăcăii sunt pe deplin adormiți, făcă un foc mare, ca să-i frigă și să-i mănușe.

Când să încince focul tare, cățelușii au luat firele de păr dela capetele flăcăilor și le-au pus pe foc. Cum au pus firele pe foc săripturoica a și căzut la pămînt fără nici o putere, căci vezi dumneatale, puterea săripturoicei era în firele acelea de păr. Atunci flăcăii s'au sculat și au luat pe săripturoaică

ham, a căror reproducători ajungeau să se vinde cu prețul o sută de mii de franci.

La herghelia din Mezőhegyes (Ungaria), după informațiile ce am luat personal rezultatele date n'au fost la început satisfăcătoare, când s'a căutat să se introducă razele pure, engleză și arabă, încât s'au lăsat încercările cu aceste rase, care în urmă s'au întrebuințat numai pentru încrucisări.

În țara noastră sunt experiențe, ce trăesc în mintea tuturor, așa de exemplu: experiențele direcționii școalei dela Ferăstrău, unde vacile străine Simenthal și Pinzgau, aduse pentru exploatare și pentru îmbunătățirea rasei românești, s'au îmbolnăvit de tuberculoză și a trebuit să fie depărtate din grăjdurile școalei.

La ferma model Laza, de asemenea, rasa Pinzgau cu toate îngrijirile ce s'au pus la întreținerea ei, s'a îmbolnăvit de tuberculoză, iar rasa de oi Fries, adusă la această fermă, credem că a fost atinsă de aceiași boală cu toată atențunea ce i-s-a dat.

Din exemplele arătate mai sus vedem că adeseori este o greșală mare tendința de a înlocui rasa de vite a unei țări printr-o rasă străină, încercare ce va costa mult când vom voi să punem în aplicare, căci se va pierde, ca să ajungem la rezultate satisfăcătoare, timp îndelungat. Dar ce este mai mult, chiar încrucisările între rasa locală și o rasă oare-care străină, nu dau de multe ori rezultate bune, și experiența făcută în Franția cu rasa Durham, este una dintre cele mai convingătoare.

În România încă s'a încercat de multe ori să se îmbunătățească lâna oilor și s'au făcut încrucisări cu rasa Merino. Rezultatele mai în totdeauna n'au fost cele dorite și această neizbândă a fost datorită numai faptului că rasa Merino fiind mai păpândă, nu s'a putut împăca chiar după încrucisare cu celele îngrijiri ce se dau oilor noastre.

Am dat toate aceste pilde ca să vă atrag, domnule agent, că mai mult băgarea de seamă asupra greutăților ce sunt de întâmpinat pentru îmbunătățirea raselor ce avem. În ceea ce privește încrucisarea, altădată se credea că este

la bătaie și au bătut-o până au lăsat-o mai mult moartă; dar baba se rugă să o lase să trăiască așa neputincioasă cum este și să n'o omoare.

Flăcăii atuncea să spuseră, că dacă vrea să o lase cu viață, să întoarcă farmecele cu care fermecase pe cei trei feiori de împărat de se făcuseră cătei. Atunci baba rupse trei fire de păr din capul ei și le dete, și îndată se făcuse cățelușii feiori de împărat cum fusese să inainte, iar flăcăii luară pe baba și o trântiră în foc și a ars până a murit.

Feciorii de împărat merseră la împărația lor veseli, însoțiti de cei trei flăcăi, pe care-i pusera în mari direcțorii și or fi mai trăind și astăzi.

Ea're eu încălcă pe o sea
Si vă spusei d-voastre așa.
— N. Tapu.

un mijloc foarte ușor de imbunătățire; acum înțe să știe și experiențele citate mai sus sunt martore, că trebuie să fim prudenți pentru ca să căpătăm rezultate bune.

Cred că mijlocul cel mai bun și pe care vă recomand să-l întrebuițați la fiecare prilej, este selecțiunea, este înălțarea dela reproducție a tuturor elementelor ce se depărtează de tipurile ce voim a lua de model, ear' pentru ca să ajungem la aceste tipuri, trebuie să cunoaștem bine defectele rasei ce căutăm a imbunătății. Când se întrebuițează încruzișarea se aleg animalele cele mai bineconformate, preferindu-se în totdeauna a se aduce din rasă străină masculi, ce împlinesc caracterile cătră cari tindem, căci întreprinderea devine mai puțin costisitoare și rezultatele se vor căpăta într'un timp mai scurt.

Să se observe întotdeauna, că defectele corporale ce voim a îndrepta să se îndrepteze pe rînd, și să nu se întrebuițeze pentru acest scop animale cu defecte tot atât de mari însă în sens contrar. Astfel, pentru a îndrepta la viitoarea progenitură capul mic al mamei nu se va lua un tată cu capul mare, ci se va alege unul bine conformat. Să nu se uite încă, că frumusețea unui animal de muncă nu urmează din perfecta proporționare a organelor ce-i formează corpul, căci un animal nu poate fi privit ca frumos decât când organele sale vor fi astfel conformate, încât să indeplinească pe cât mai mult trebuințele noastre. E trebuincios deci să se aibă în vedere în imbunătățirile ce se vor face, că frumusețea estetică nu se poate confunda întotdeauna cu frumusețea zootechnică.

(Va urma).

Cultura măzărichei.

Cultura măzărichei este de o însemnatate deosebită, cu deosebire în câmpurile comasate, de oarece de regulă după cultura aceleia se ogorește și tot același pămînt se seamănă pe toamnă cu grâu sau sâcară. Chiar și în câmpurile necomasate se recomandă cultura măzărichei în amestecare cu ovăs, ca plantă de nutreț, fiindcă nutrețul ce-l obținem din acea cultură e de o însemnatate foarte mare pentru economia vitelor.

Măzărichea e de două feluri: de toamnă și de primăvară. Cea de toamnă însă nu se prea cultivă, fiindcă pierde multă peste iarnă, de aceea se cultivă mai cu seamă cea de primăvară. Afară de acestea două feluri, măzărichea e de deosebite specii: cu bonul mare, mărunt, negru, galbin sau alburiu. Dintre aceste specii, cea cu bonul mare, rotund și de coloare neagră-sfafanie este cea mai răspândită, fiindcă semența ei se coace ceva mai târziu.

Dacă măzărichea se cultivă în câmpurile necomasate, atunci e bine ca pămînturile mai îndesate să se ogorească de cu toamnă, primăvara se arătă a două oară, apoi se seamănă și grăpă. În pămînturile mai sărace e bun și gunoiul fie înainte, fie după-ce să se seamănă măzărichea.

Intre ierburiile sămânăte, măzărichea e cea mai puțin alegătoare. Ea se face aproape în fiecare pămînt, de oarece mai mult îngășă decât săracete pămîntul. În câmpurile comasate, după cum am zis și la început, măzărichea se seamănă în deobște în acelea pămînturi, cari după ce se cosească, se ogorește și apoi se seamănă cu o sămînătură de toamnă. În asemenea casuri e bine ca măzărichea să se cosească îndată după ce a înflorit, ca să nu ajungă să coace sămînă ei, căci ajungând la coacere și împrăștiindu-se pe pămînt, ar putea răsări și prin holdă în anul următor.

La un hektar se recer cam două hectolitre sămînă de măzăriche. Dacă voim să scoatem și sămînă din ea, atunci o sămînă numai singură, ear' dacă o sămînă pentru nutreț, atunci o sămînă amestecată cu ovăs sau cu orz. Când o sămînă amestecată, atunci punem două părți din sămînăle aceleia și și numai cam a treia parte de măzăriche. Ca plantă de nutreț e bine să se seamănă amestecată, de oarece atunci nu prea cade ca să se putrezească pe pămînt.

Timpul cel mai potrivit pentru sămînatul măzărichei este pe la sfîrșitul lui Martie și începutul lui Aprilie, așa că îndată ce s'a sbicit bine pămîntul. Cu sămînatul ei se începe îndeobște și sămînatul celorlalte sămînături de primăvară. Timpul vegetației sau creșterii ei ține câte trei patru luni. Sămînăturile de măzăriche dau îndeobște numai câte o cositură. De pe un hektar pot aduna câte șese cară mari de nutreț sau 40-50 măji metrice.

Măzărichea de sămînă până ce se coc bine păstăile, atunci se cosește, se uscă, se îmblătește și boanele se păstrează de sămînă, ear' paiele se întrebuițează ca nutreț pentru vite. De pe un hektar se pot aduna în anii buni câte 18 hectolitre de sămînă. Aceasta încă parte se păstrează eară de sămînă parte se amestecă cu ovăs sau cu orz și se face urluială din ea. Nutrețul din măzărichea cultivată numai pentru sămînă nu este așa de bun pentru vite, ca acela, care e amestecat cu ovăs sau cu orz și se cosește pe timpul când inflorește.

Inimicul cel mai însemnat ai măzărichei sunt: rugina și mucegaiul, cari îi atacă și strică păiul, păduchile de frunză, care îi măñancă frunzele, muștarul sălbatic, care o împedecă în creșterea și desvoltarea ei, apoi niște gărgării numite: brucus granarius, cari îi găuresc și măñancă miezul grăunțului.

Ioan Georgescu.

Cultura vitelor și industria lactieră — în Suedia.

(Urmare).

Concursuri regulate sistem Skarborg. — Concursurile de animale au fost obișnuite încă de mult în Suedia, însă n'au dat rezultate satisfăcătoare. În urma proiectului de reorganizare a concursurilor, de către Sigge Flach, primit în 1883 de către societatea de

economie rurală a districtului Skarborg, indemnul a pătruns așa de adânc în masa cultivatorilor, că toți acum se întrec la ameliorarea vitelor. Numitul sistem, foarte înțelept, a fost primit de toate cele 26 societăți de economie rurală, iar statul a ajutorat și ajutorează încă aceste concursuri cu sume foarte importante (170,091 coroane în 1897).

Eată planul concursurilor sistem Skarborg: Cea mai mare parte din societățile de economie rurală au împărțit domeniile lor în câte două districte, unde concursurile au loc rînd pe rînd, din 2 în 2 ani.

Premiile se distribuie de către un comitet al cărui președinte este numit de direcționea agriculturii, în urma propunerii comisiunii administrative a societății. Comitetul alege un membru, care îndeplinește și funcțiunea de cassar; afară de aceste două personaje, al căror serviciu se intinde asupra întregului departament, un al treilea membru este ales la fiecare concurs de către secțiunea societății, unde este situat locul concursului. Cum este un număr relativ destul de mare de locuri, unde se țin concursuri (20-25 în fiecare district), se înțelege că districtele deosebitelor expozițiuni sunt destul de restrinse, pentru ca fiecare să poată profita de rezultatul expozițiunei și de aprecierile comitetului.

Dreptul de a concura este restrins la proprietarii de vaci dela 1 an la 10 ani, cari au mai mult de 50 de hectare de câmp, pe când din contra toți pot concura cu tauri. Afară de medaliiile, cărzi se distribuie pentru tauri și de premii în bani pentru vaci, acestea mai primesc un așa numit passavant sau frisedel, autorizând pe proprietar de a o da să fie gonită de un taur premiat. Cum comitetul distribuțiunii premiilor răscumpără aceste frisedele pe prețul de 2-6 coroane, după calitatea taurului, posesorul unui taur este interesat de a câștiga premii pentru taurul său. S'au dă că vaca înainte de a fi prezentată la concurs a fost gonită de un taur premiat, și fiind prezentată să a premiat, comitetul, în schimb unui certificat, plătește aceeași sumă ca și când ar mai fi fost premiată. Pe lângă aceasta, vitele premiate se înfierează cu o marcă specială, ajutând mult la vînzare, ridicându-i prețul. Unei vaci, odată premiată, nu i-se mai poate acorda un premiu în bani în aceeași clasă, dar se poate prezenta la fiecare concurs, pentru obținerea unui nou frisedel, până la etatea de 10 ani.

După distribuțiunea premiilor unul din membrii comitetului face o dare de seamă asupra concursului înaintea publicului, arătând progresul făcut, dând sfaturi cu privire la creșterea și ingrijirea vitelor, etc.

Acstea conferențe au fost de un mare folos, căci exemplul viu a făcut să se deprindă ochii după natură.

Prin acest fel de concursuri se aduc folosite micilor agricultori și se naște interesul pentru o creștere mai bună. Prin frisedel se înlesnește lucrarea între micii și mari agronomi,

acești din urmă întreținând buni tauri, ear' cei mici dispunând de ei, fără nici o plată, ca și când ar fi ai lor.

Modul acesta de concurs și interesul purtat de toată lumea imbuñătării vitelor, a făcut epocă în Suedia, dela anul 1883 și până astăzi. Statul intervine în toate inițiativele particulare, dându-le o puternică mâna de ajutor și asigurându-le reușita prin convențiuni solid alcătuite.

Mulțumită înțelepciunii cu care se face imbuñătărea și alegerea raselor indigene de vite și metodelor perfectionate de nutrire, Suedezii au ajuns să folosi de vacile de lapte în așa mod, că au creat una dintre industriile cele mai importante și bănoase din Suedia.

Nimic mai impunător, mai sistematic și mai frumos, decât lăptăriile, așa zise cooperative, din centrul și partea de mează zi a Suediei, consumând zilnic dela 10 până la 30 de mii de chil. de lăpte pentru fabricarea untului. Ordinea de muncă, îndemnarea și priceperea celor oameni te uimește și tot deodată te întristează, făcând astemnarea cu ai noștri, cari lucră tot că străbunii.

Pe măsură, ce rasele de vaci s'au imbuñătit, cantitatea de lapte s'a mărit. De unde în anul 1875 se producea până la 1400 milioane de chgr. de lapte și în anul 1885 până la 1850 milioane chgr. În anii din urmă (1895 și 1898) cantitatea de lapte s'a ridicat la 2400 și 2550 milioane de chgr. reprezentând o valoare de peste 178 milioane de coroane.

Afară de folosirea ca nutriment pentru om și pentru creșterea și îngăsarea viților acest lapte este întrebuită pentru fabricarea smântânei, untului și a brânzei. Primul loc înse în industria lactieră îl ocupă fabricațiunea untului, un articol important, a cărui producție se face pe o scară întinsă satisfăcând nu numai trebuiețele ţării, dar și ale esportului în cantități considerabile.

(Va urma).

Pășune la munte pentru vite de rasa Pinzgau.

Administrația »Reuniunii săsești transilvane de agricultură« din Sibiu a luat în arêndă dela Universitatea săsească o pășune la munte în întindere de 450—500 jugere pentru vitele de rasa Pinzgau. Aceasta s'a făcut în scopul de a feri acest soiu de vite de degenerare prin aceia, că li se pune la dispoziție o pășune asemănătoare celei din ținutul muntos al Alpilor, de unde se trag. În legătură cu această pășune s'a făcut și un șopru de adăpostire, un grajd pentru separarea vitelor, cari eventual s'ar bolnăvi, precum și troiele necesare la adăpatul lor. Vitele cari vor fi mânate la această pășune vor fi vizitate de veterinar atât înainte de mâncare cât și de mai multe ori în decursul păsunării; ele vor fi asigurate pe spesele reuniunii la »societatea ungără de asigurare pentru vite« din Budapesta contra boalelor și casurilor de nenorocire (ursi etc.) Reuniunea plătește și pe păstor și furnizează sare și varul de nutreț necesar la întărirea scheletului vitelor.

De oare ce înainte de 15 iunie nu se pot măna vitele la munte, administrația Reuniunii a mai arîndat o a doua pășune în apropierea Sibiului unde vor păsuna vitele înainte și după petrecerea lor la pășunea de munte, astfel că economii de vite, cari își trimit vitele lor la munte, pot să fie pe deplin linăștiți în privința aceasta pe tot timpul începînd — dela 5 Maiu până când dă gerul.

La pășunea aceasta se primesc numai vite sănătoase și puternice, și anume tăureni atât de rasa Pinzgau cât și de cea ungurească, cari vor fi împlinit cel puțin 8 luni; afară de acestia se mai primesc și junci și mânzi dela un an în sus. Taxa de pășune e pentru vitele sub 2 ani 12 cor., pentru mai bîtrâne 16 cor., în care taxă sunt socotite toate favorurile sus amintite.

Pentru vitele economilor, cari nu sunt membri ai »Reuniunii săsești transilvane de agricultură«, taxa se urcă cu 2 cor. Înscrierile se primesc până la 15 Aprilie și sunt a se adresa administrației Reuniunii alăturându-se și certificatul (pasaportul) de vite.

Jumătate din taxă se plătește la înscriere, ear' ceealaltă jumătate — la 1 Septembrie a c. În fine se mai observă că la cumpărarea taurilor pentru comune, inspectorul pentru prăsirea vitelor va lua în considerare în rîndul prim acel taur cari au fost la pășune de munte.

SFATURI.

Ca să scoți miroslul din oalele în care s'a fierit varză, ceapăalte sau legume miroitoare, n'ai decât să usuci sare pe o farfurie în cuptor și să pui oala în urmă deasupra farfuriei cu sare. Este câteva minute miroslul dispare.

Vîrsta gâștei se cunoaște de pe picioarele ei aspre, mărimea aripilor și a ciocului și fineța penelor. La o gâscă jumulită ne uităm la picioare, la pelița de sub aripi și din vîrfurile lor, la cioc și la grosimea pielii peste tot. Cu cât sunt acestea mai aspre, mai tari, cu atât e mai bîtrână. Tot așa e și la rațe, la cari ciocul, dacă sunt tinere, e în asemănare cu lățimea capului, mai lung ca la cele bîtrâne.

Știri economice, comerç, indust. jurid.

Dela băncile noastre. »Auraria« Abrud. (Anul XIV) Resursele 89.396 depunerile 524.206, profit curat 12.729 coroane.

»Detunata«, Bucium. (Anul VII) Fonduri de rezervă 27.280, depunerile 190.372, venitul curat 10.680 cor.

»Făgețana«, Făget. Resursele 148.555 depunerile 691.974, câștigul curat 35.243 coroane.

»Hunedoara«, Deva. (Anul XVII) Resursele 21.950, depunerile 232.559, câștigul curat 8214 cor.

»Nădlăcană«, Nădlac (Anul IV) Resursele 7852, depunerile 183.309, câștigul curat 8000 cor.

»Oravițiana«, Oravița. Resursele 149.005, depunerile 1.250.602, profitul curat 38.217 fondul cultural și de binefacere 10.557 cor.

»Reuniunea de împrumut și păstrare în Ilvamare«. Resursele 4709, depunerile spre fructificare 64.765, venitul curat 2636.6 cor.

»Scânteia«, Tăure. (Anul VI) Depunerile 13.051, fondul de rezervă 3003, câștigul curat 2909 cor.

»Sentinela«, Satul-nou. Resursele 30.312.42 depunerile, 251.508, venit curat 22.696.13 cor.

»Semeșana«, Dej. (Anul XII) Resurse 83.811, depunerile 502.562.17 venit curat 29.468 cor.

»Speranța«, Borgo-Prund. Fondul de rezervă 5837, depunerile 79.696, profitul curat 5930 cor.

»Vlădeasa«, B-Huedin (Anul VI) Fondul de rezervă 11.362, depunerile 58.118, venitul curat 15.284.57 cor, fondul filantropic 540 cor.

»Zăgneana«, Zagna. Depunerile 36.883, resurse 2260, venit curat 3801 coroane.

Urcarea încă a unei taxe postale. Precum aflăm deodată cu scumpirea cărților postale interne, conform ordinației ministeriale s'a urcat și taxa pentru cecurile cassei de păstrare postale (Einzahlungsschein) dela 4 la 5 bani, dacă pe dosul lor nu se fac comunicări scripturistice; când nu se scrie nimic pe dos, aceste cărți sunt scutite de orice taxă postală.

Raport economic. Februar a fost mai mult primăvaratic. Numai cătră sfîrșitul lumii timpul a început a fi schimbător. E aproape generală plângere, că cei cari au lipsă de ghiață, îndeosebi tovărășile de prelucrare a laptelei, au rămas fără ghiață, deși au și o mare lipsă de ea.

In zilele din urmă ale lunii, pe alocuere, mai ales la locuri năsipoase, s'a inceput din greu aratul și semenatul.

Despre iernătul sămănăturilor de toamnă vin mai multe vesti bune. Iecolo goareci și insectele au făcut străcăciuni.

Sămănături frumoase sunt pe Pusta și dincoace de Dunăre. Mai slabe sunt în Ardeal.

FELURIMI.

Statistică limbilor mai lățite. Un statistician englez a făcut societatea, în ce măsură se vorbiau limbile engleză, germană, rusă, franceză, italiană și spaniolă la finea secolului al 15-lea și al 19-lea. La finea secolului al 15-lea vorbiau 4 milioane englezești, 10 milioane nemțești, 3 milioane rusești, 10 milioane franțozești, 9 1/2 milioane italieniști și 8 1/2 mil. spaniolești.

La finea secolului al 19-lea vorbiau 116 mil. engl., 80 mil. nemț., 85 mil. rus., 52 mil. frant., 54 mil. ital. și 44 mil. span. Dintre limbile popoarelor mai mici, Români, Sârbi, Bulgari și Maghiari, mai răspândită e limba românească, mai puțin răspândită e cea maghiară, pe care nu o cunosc nici în Ungaria a treia parte din locuitori. Se înțelege, că afară de Ungaria abia e cunoscută pe alocuerea după nume.

CRONICĂ.

Alegere de preot. Duminecă a fost alegerea de preot în Răşnov în locul dlui Teculescu, devenit protopop în Alba-Iulia. Ales a fost cu unanimitate dl Constantin Proca, fiul dlui Gh. Proca, fost invățător dirigent în Răşnov.

Palatul comunității de avere din Caransebeș. Orașul Caransebeș s'a înfrumusețat în timpul din urmă în mod însemnat prin noul palat al comunității grănițești, care a costat cu tot aproape 200 000 de coroane. Noul edificiu are la dreapta intrării principale o inscripție comemorativă pe tablă de marmoră.

Logodnă. D-șoara Nelly Decean și dl Ioan Aleman, logoditi.

Academia Română. a împărțit până acum, din fondul Ioan Fetu, un număr de 82 413 cărți în valoare totală de lei 43.632 pe la 1865 școale din 18 județe ale țării.

Afară de aceasta »Academia Română a mai cumpărat și împărțit gratis cărți didactice pe la elevii săraci din afara de regat, în sumă de 8.700 lei.

Această faptă de mare valoare culturală, face onoare academisi noastre, căci prin răspândirea cărții și prin întemierarea bibliotecilor pe la sate, lumenia culturiei se va face de sigur.

Daruri pentru sfânta biserică. Bisericei din Ghijasa-de-sus i-s-au făcut următoarele daruri: Ana I. Raicu a îmbrăcat prestolul cu o mășăriță de dantelă foarte frumoasă în preț de 10 cor. Maria soția dlui notar Ioan Bela și Maria soția judeului I. Ilea au înfrumusețat tetrapodul femeilor cu un acoperemēnt foarte frumos în preț de 10 cor. Raveca Ioan Irod a cumpărat un epatrafir cu 20 cor. Ioan Moldovan și Gligor Perou un prapor cu 24 cor. Zosim Irod a procurat un euchologiu cu litere latine în preț de 8 cor. Nicolae Rusalim a procurat o cruce de argint cu 26 cor. Ioan Tinei și soția sa Paraschiva a donat pe seama bisericei 100 cor. Finia Togan un ștergar, junele Toader Oprean un ștergar foarte frumos. Toma Oprean a donat bisericei 68 cor. Rusanda Crisca a procurat pe seama sfintei biserici o evanghelie cu litere latine în preț de 25 cor. Familia Ioan Tănase a cumpărat apostolul cu litere latine în preț de 12 cor. 80 bani. Ioan Aleman bani gata 4 cor. Paraschiva Toda și Niță Pîrvu câte o cingătoare. Ioana Herciu, Veronica Bucur, Finia Togan, Ana Ioan Achim, Anisia Togan, câte o masă. Maria D. Sava un ștergar foarte frumos. Toader Z. Herciu un prapor roșu în preț de 26 cor. Rosalia soția preotului a procurat perdelele la ușile sf. altar în preț de 40 cor., precum și icoana Domnului Christos și Maria în preț de 4 cor. La stăruință preotului din Tăuții-de-sus, au procurat pentru biserică gr. cat. din Sătul-nou-de-sus credincioșii: Petru Sarca și Maria Triff o evanghelie în preț de 80 cor. Vasile Mihali și soția sa Maria Moșiran un liturgiar în preț de 8 coroane. George Ciolte și soția sa Varvara Breban un triod în preț de 20 cor. Alexă Horincar și Maria Cadar un orologier în preț de 11 cor. 60 bani și Alexă Ciolte un dicherion în preț de 40 cor.; ear' pentru biserică gr. cat. din Tăuții-de-sus credincioșii: Vasile Triff și soția sa Parasca Codre o evanghelie în preț de 80 cor. Ioan Petras a lui Ananie și Parasca Pop un liturgier în preț de 8 cor. și un euchologiu în preț de 11 cor. 60 bani. Dumitru Gagea un rind de vestimente bisericești în preț de 105 coroane. Nuș Pop o cruce de metal în preț de

40 cor. Ananie Petras o cădelniță în preț de 50 cor.

— Pentru biserică din Păclișa a dăruit preotul N. Cado un apostol cu litere latine și văduva Susana n. Sava 200 cor.

— Pentru bis. din Biertan au donat preoteasa E. Isailă 14 cor., învățăt. Stuchirean și Câmporean câte 6 cor. Sabina Câmporean, C. Andreiu, epitrop I. A. Andreiu, I. Fujorean, epitrop II. și C. Bârza, pantofar, câte 4 cor. N. Bortan, N. Stuchirean, G. Gheaja, C. Șirian, I. A. Avram și Saveta Avram, câte 2 cor. G. Cândeas, Niță Hoza, Măriuța Dan, Fl. Dan și I. Solomon, câte 1 cor. — Din suma acestei colecte s'a cumpărat o evanghelie cu litere latine și un frumos potir aurit. N. Bortan a cumpărat icoana Învierii Domnului (cu 10 cor.), Achim Bârza, oficial la »Albina«, icoana Înălțării Domnului (cu 10 cor.), Agripina Bârza, icoana Nașterii Domnului (cu 12 coroane) și Nic. Stuchirian asemenea o icoană frumoasă (cu 10 cor.)

Făcându-se apel cu ocazia unei adunări generale din 1901 a reuniunii pentru înfrumusețarea bisericei, credincioșii A. Stuchirian și soția sa Ana au dăruit 11 coroane pentru cumpărarea unui apostol, ear' pentru cumpărarea unui candalabru (de metal aurit cu 12 brate) au contribuit următorii creștini: d-na Elena Isailă 4 cor., D. Stuchirian și soția sa 4 cor., I. Avram 2 cor., Z. Moldovan 1 cor., A. Andreiu, junior 2 coroane, G. Curuțiu 2 cor., I. Solomon 10 coroane, N. Stuchirian, ferar 1 cor. și soția sa Măriuța 1 cor., N. Stuchirian, cojocar 1 cor., C. Andreiu 2 cor., N. Popoviciu 1 cor., Maria Popoviciu 1 cor., Ana Florea 40 bani, N. Filip 5 cor. 60 bani, N. Dan 2 cor., Ioan Andreiu, junior 2 coroane, Ana Andreiu 1 cor., Z. Curcean 1 cor., N. Florea 2 cor., N. Pușca 1 cor., George Gheaja 2 cor., I. Câmpian 2 cor., I. Filip 6 cor., N. Blaga 1 cor., A. Surdu 1 coroană. Dumnezeu să le răsplătească!

Înveninare de sânge. Judecătorul din Homona se creștește puțin cu cutitașul la mână, cauzându-și o mică rană, pe care n'a băgat-o în seamă. În săptămâna aceasta a incercat să descuie o lădiță mieș, la care avea o cheiță ruginită. După puțin timp i-se umflă mână; medicii chemați în grabă constatără o înveninare de sânge provenită din rugina de pe cheie. Mâna va trebui să i-o taie, dacă e să scape cu viață.

Presidentul Roosevelt din America a publicat o nouă carte, intitulată »Viața e o luptă«. În cartea aceasta se află și următoarele sentențe foarte bune: »Nume nu poate fi un cetățean adevărat bun, dacă nu se interesează de afacerile țării lui.» Purtarea noastră publică și privată nu va fi nici-când la culme, dacă nu vom disprețui pe mijlocul, care și-a căstigat avuție și poziție, mai mult decât pe cel ce n'a avut succesorul acesta. »Bărbații, cari se tem de munca și femeile, cari se tem de a avea copii, sunt ajunși la marginea perzării și ar fi mai bine să dispară de pe pămînt, unde nu pot să fie fără obiectul disprețului din partea tuturor femeilor și bărbaților cinstiți.«

Amnistie sub spânzurătoare. Se serie din Seraievo: Zilele acestea trebuie să fie spânzurat țărani Gligo Gostan, condamnat la moarte pentru omor. Spânzurătoarea era gata, delincuentul pus sub ea, preotul își făcuse datoria, dar' în momentul, când era să intre în funcțiune călăul, soși o telegramă dela Maj. Sa, în care i-se comunică delincuentului, că pedeapsa de moarte i-să acomutat în temniță pe viață. Grațierea aceasta a produs o impresiune adâncă asupra celor de față.

Manevre împărătești. Anul acesta manevrele împărătești se vor ține pe Teara-Oltului. Maiestatea Sa va asista și va avea cartierul general, probabil în Sâmbăta. Se zice, că va vizita și Făgărașul.

Slovacii în America. După Westung. Grenzbote apar în America 13 foi slovace parte zilnice, parte săptămânale în număr de 56 000 de exemplare. Cele mai cunoscute sunt »Amerikano Slovenska Noviny«, care apare într-o ediție de 18.500 es. în Pittsburgh-Pa, și »Iednot« din Cleveland O. foas catolică, cu 17.000 es. Slovacii sunt constituiți în comunități bisericești, având și preoți și biserici sau case de rugăciuni.

Cărți noi. O fată de Tarabostos. Roman de pe timpul Dacilor, scris de Tit. Chitul. Tom. II. Gherla 1901. Ed. tip. diec. Prețul 1 cor. 50 bani.

Ajutorul prim în casuri de ne-norociri și boale repentine, scris de Dr. Julian Chitul. Gherla 1901. Ed. tip. diec. Prețul 1 cor.

Prima este o carte și de petrecere, dar și de învățatură, oaci ne prezintă scene din viața Dacilor de pe timpul, când aceștia luptau pe moarte, pe viață pentru independența patriei lor. Cartea a doua n-ar trebui să lipsească din casă nici unui cărturar.

La fondul de 20 bani, întemeiat de »Reuniunea sodalilor nostri« pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au mai contribuit următorii: Teodor Popescu (prăvălia »La Gligor«) 1 cor.; Iosefina Popescu, Valeria Popescu, elevă în clasa a VII-a civilă (Blaj), Romulus Popescu, stud. în a VIII-a clasă reală (Sibiu), Octavian Tobias, funcționar la »Albina«, Victor Ancean, sub-jude reg., Silvia Ancean n. Tobias, Miță Ancean (Baia-de-Orăș), Aurora Ognean, Dr. Lucian Borcea, candidat de adv., Ioan Aleman, forestier supr. (Bania-Luca), Toma Doican, paroh (Sebeșul-inf.), Alexandru Simionescu, funcționar comitatens, Victor Tordășianu, secretarul »Reuniunii agricole«, fiecare câte 20 bani; Dr. Vasile Dan, adv. 1 cor.

Căsătorie și înmormântare. Deunăzi se celebră la Miorceni (în apropiere de Rădăuți) căsătoria tinerilor Gh. N. Vasile cu Maria Cristu.

In momentul când petrecerea era în toi și când tinerii, urmați de mulți oaspeți, străbateau drumul către biserică satului spre a fi cununați, miresei și veni rău și incetă la moment din viață.

Intemplarea a impresionat adânc pe toți cei de față; mai ales mirele era nemângăiat.

Călătorie prin Europa. La Viena a sosit studentul român de medicină, Vasile Georgescu din România, imbrăcat în costum românesc, care va străbate pe jos în 2 ani întreaga Europă, obligându-se de a nu vorbi în acest timp decât limba română.

Georgescu a vizitat redacțiile mai multor ziare și a fost primit pe locul cu multă bună voineță.

Starea lui Tolstoi. Toată lumea cultă se bucură acum, că marele scriitor rus Tolstoi este spre înșănătoare. A intrat în convalescență. Se simte atât de bine, încât însuși a spus medicului: Reîntoarce-te la Moscova și bucură-te, că m'ai răpit din ghiarele morții. Sunt încă bolnav, dar' cine crede în Dumnezeu, acela supoartă ori-ce cu înimă liniștită.

AVIS. Cartea promisă ca premiu iubitorilor nostri cetitori s'a pus sub tipar. Ea va fi alăturată la numărul de Paști.

Protectul Cehilor. Ziarul „Politik“ din Praga publică proiectul unei legi, privitor la chestia limbilor, făcut, după cum se zice, de comitetul Cehilor tineri.

Proiectul are următoarele dispoziții:

Partidele pot să-și înainteze petiții la toate autoritățile din Boemia în oricare din cele două limbi regnicolare. Decisiunile au să fie împărtășite parților în limba, în care au fost înaintate petiții. Esibitele, cari să dău oficios partidelor, au să fie scrise în limba persoanei, căreia se adresează. În legislația civilă judele are să se folosească de limba partidei. În localitățile publice afișele au să fie făcute în două limbi; textul prim are să fie scris în limba majorității populației.

Limba de corespondență a instituțiilor culturale este limba oficială a fiecarui institut. În cercuri cu populație mixtă au să se folosească ambele limbi.

Cu asemenei pretensiuni justă cu greu se va alege ceva din acest proiect, atribuit Cehilor tineri.

„Reuniunile agricole și însemnatatea lor pentru poporul nostru“, raiof de Cornel G. Aiser. Brașov. Tip. A. Murășan. 1902.

Vechile episcopii românești. Din Blaj își scrie „Tribunei“, că închirându-se apăre o carte scrisă de dl Dr. Augustin Bunea, canonie în Blaj. Cartea va purta titlul „Vechile episcopii românești“ cuprindând istoricul episcopilor românești din Transilvania. În același timp dl Dr. Aug. Bunea a scris monografia istorică a episcopului Petru Paul Aron, sub care s-au deschis școalele din Blaj.

Plătirea dela stat a invățătorilor. Conform raportului statistic al ministrului de culte și instrucție publică dintră 28 000 de invățători 11.261 și capătă salariul (ori întregire la salariu) din vîstieria statului. Dintre acești 3750 sunt invățători de stat, 3021 confesionali romani catolici, 1725 reformați, 803 luterani, 746 greco-catolici, 341 mosaici, 132 greco-orientali și 19 unitari, iar comunali 725. Invățătorii confesionali își capătă dela stat cuincuenalele. De tot $\frac{1}{2}$, din întreg numărul invățătorilor își capătă cuincuenalele din vîstieria statului, ceea ce dă suma de 735.200 cor. pe an. Pe lângă cuincuenale statul mai dă invățătorilor confesionali, ea întregire la salariu 875.475 cor. pe an.

Cursuri de pomărit pentru invățători. Din 5–14 Aprilie se va ține în Kis Szeben (nordul Ungariei), din 2–11 Aprilie în Keszthely și din 14–23 Aprilie în Cluj-Mănăștur câte un curs de pomărit. La fiecare din aceste cursuri vor fi primiți câte 20 invățători, cari primesc câte 30 cor. spese de drum și diurne de 3 cor. Rugările să se înainteze până la 20 Martie la ministerul de agricultură.

Soacra moartă de foame. În Görögény trăiește un ziler sărac, a cărui soacra era foarte bogată, dar și foarte sgârcită. Ajungând bietul om peritor de foame, și-a trimis nevasta să roage pe mama ei de un mic ajutor. Bătrâna nu i-a băgat în seamă. Infuriați din cauza aceasta, bărbatul și cu nevasta

au legat pe soacra cea nemiloasă și au închis-o în pivniță. A treia zi mergând la ea au aflat o moartă de foame. El au pus-o în sicriu și au înștiințat autoritățile. Medicul bănuind, că nu e lucru curat, a cercetat și a aflat cauza. Cei doi au mărturisit crima și acum se află la tribunal.

De pe valea Hăsdății ni-se scriu următoarele: Faimosul notar Kende (fost Knoll) care nimio n'a învățat din trecut, când bieții oameni cu mare năcaz l-a putut alunga din Ciurila pentru multele fapte mărgăve, după ce a colindat întreg cercul pretorial, abia a reușit la postul de not. cerc. în Savadisla (Torda Sz. László). Mergând în Cluj la hotelul „Pomul verde“ între altele a născocit niște minciuni (cu cari făcea imputări notarului Sallak din Ciurila) învinuind cu ele pe d-na hotelistă care în fața oaspeților la moment l-a pălmuit și prințendu-l de spate l-a alungat pe ușă afară ca pe un nemernic cinstindu-l cu o mulțime de vorbe vrednice de persoana lui. Cine ce-și caută află.

În locul lui Kende în Ciurila, oamenii au ales cu mare insuflare pe dl G. Szallak, care până în prezent este plăcut poporului. 4 luni au trecut de când se află în cercul nostru și de când a descăleit o mulțime de lucruri incurate de Kende care numai bani a luat, dar nimio n'a îsprăvit bieților oameni — el zicea că numai din ură l-a alungat fiind mare Maghiar dar nu, căci și dl Szallak e Maghiar — dar pentru aceea e cu atragere către popor și e tare iubit de popor.

— Școala din Tăuțu lângă Cluj pare că a suferit de cutremur de pămînt, de loc nu corespunde cerințelor. Causa la aceasta este preotul din loc, care în ură să față de invățător nu se îngrijește de nimic, nici de reparaturile mai necesare nici de recuizite școlare. Acel preot numai atunci să față cu invățătorul, când din întempiare se întâlnescă cu el pe stradă. Causa acestor relații e singur preotul, care voiește cu tot prețul, ca invățătorul să se curețe de acolo, ca să poată suplini din nou postul de invățător, căci și în ani trecuți a făcut asemenea. Irimie Rusu, inv. gr.-cat.

Alegere. Mercuri s'a ținut alegere de deputat în cercul Szolnok, devenit vacant prin abdicarea fostului deputat Kiss Ferencz. Ales a fost Dr. Kiss Ernő, guvernamental, față de kossuthistul Kreutzer Balázs, rămas în minoritate cu 86 voturi. Lupta a fost foarte inversată. Kossuthiștii acuzați partidul guvernamental de terorisări, ilegalități și coruperi.

Convocare. Reuniunea de înmormântare din Borgo-Prund va ține adunarea generală ordinată pentru anul 1901 la 23 Martie 1902 la 2 ore p. m. în localitatea hotelului comunal. Obiectele: 1. Raportul comitetului. — 2. Cenzurarea și aprobarea raționului. — 3. Pertractarea propunerilor. Din ședința comitetului reunii de înmormântare. Borgo-Prund la 11 Martie 1902. Președintele reunii: Teodor Vrășteanu.

Ucise de tren. În Mezőlaborcz s'a întâmplat o groaznică nenorocire. O femeie aștepta cu fetele ei gemene să intre în gară, una dintre fetițe a fost apucată de mașină. Sora ei a sărit să o scape, dar și ea a fost apucată de locomotivă, care le-a ucis pe amândouă. Băta mamă a înbunătățit de durere.

Un agent de emigrare a fost prins în Timișoara, înghelând oameni la părăsirea patriei fără de a avea pasapoarte. Numele lui e Kurtössy. El a fost depus în închisoare de 8 zile și alungat din Timișoara.

Adevărat să fie? La cronica dată sub acest nume primim din Timiș-Săgeata de Craciun Mării o scrisoare, în care comunică trista veste, că cele zile de „Pester Lloyd“ despre căsătorile rușinoase se potrivesc la comuna aceea, căci acolo chiar epitropul bisericiei și-a dat sfanta în chipul acesta. Ne mai spune, că și invățătorul ar trăi în astfel de neglijuire, dar pașii întreprinși de oamenii cinstiți la dl protopop, pe care l-au rugat să curme o astfel de rușine, n'au avut nici un rezultat.

Tot despre scandalul acestea mai publică „Pester Lloyd“ o știre din Zorlențul-mare, unde s'a incioscolat în 31. c. un băiat de 14 ani cu o copilă ceva mai tinere. „Nuntașii (?)“ au străbatut și de data asta strădele comunei urlând și chiind, având și musică cu ei. Unde sunt căpeteniile poporului?

Judecător propriu. Economul Ilie Mungurian din T. Micăuș veni la rușinea lui, Petru Mungurian, cerând să-i plătească o datorie veche de 200 cor. Aceasta n'avea bani. Creditorul s'a dus atunci în grăd să iee cele două epene ale datorașului. Femeia a cercat să-i oprească, amenințându-l că chiamă gendarmii. Aceasta l-a infuriat pe Ilie așa de tare, încât scoțând revolverul a impuscat pe băta nevastă, care a rămas moartă pe loc.

Statificare de școale. Cele 18 școale ale societății austro-ungare de trenuri din Bănat vor trece în administrația statului. Direcția societății s'a deobligat să contribue anual căte 89.602 cor. pentru susținerea lor.

O plângere. Din Herman ni-se scriu următoarele: La noi s'a dat în ziua de s. Ioan o petrecere aranjată de invățătorul de aici, fără de-a cere și concursul celeilalte inteligențe. Toate ar fi cum ar fi, dar oaspeții români — petrecerea era să fie românească — au fost în mod neplăcut surprinși, văzând că aranjatorul încheie petrecerea cu o vorbire nemăscă, scurtă, dar și aceea cetată de pe hârtie. O dare de seamă despre venitul petrecerii n'am cunoscut până acum. *Unul din cei prezenți.*

Foc mare. Satul săcuesc Siclod din comitatul Odorheiului a ars de tot. Fiind vînt mare și casele acoperite mai tot cu paie, n'a scăpat nimic. Paguba trece de 30.000 cor.

Comoară. În Domasna (Caras-Severin) aflat un țărănește, când săpa la fundația unei case, o oală mare cu monete de aur și argint. Greutatea lor este de 10 chigr. O parte din monede le-a vândut deja.

Falsificători de bani. Doi locuitori din Bacău, cari fabricau piese de 5 cor., de 1 fl. și de 1 cor. au fost condamnați unul la 2 ani, altul la 3 ani temniță.

In Timișoara a fost prins George Danciu din Jadani răspândind coroane și fiorini false. El spune, că a primit banii dela un negustor de porci din Aradul-nou. Cercetarea e în curs.

In cercul Ciacovei circulă coroane false. Se presupune, că banii sunt fabricați în Jibou.

Licitatie contra lui Ugron. Se știe, că banca săcuescă din Székelyudvarhely a falimentat nu de mult. La această bancă Ugron Gábor a fost dator cu 560.048 cor. 52 bani. Pentru suma aceasta curatorul institutului falimentat a fixat acum licitație asupra averii mobile a lui Ugron dela locuința sa din Udvarhely. Mobilele ajunse sub licitație sunt prețuite în 7340 cor.

Duel între femei. În Canija-mare sunt două vîduve, amândouă aprinse de dragoste față de un morar. Uneia îi promisese acesta, că o va lăua în căsătorie. El era un îngelător însă, căci a umblat la ea numai câtă vreme a mai avut parale, pe care și le-a păsat. Îsprăvind aceasta banii, îngelătorul s'a lipit pe lângă ceealătă. Cea părăsită i-a trimis rivalei vorba, că să nu mai umble fără cuțit, căci una din ele trebuie să moară. Joia trecută s'a întâlnit pe stradă, au scos cuțitele și au început să se înjunghie până ce au căzut amândouă pline de sânge la pămînt.

Nuntă săngeroasă. Din Deva se scrie, că la ospăt a pușcat țaranul Ioan Mihailă, după un obiceiu periculos, cu un pistol încărcat cu glonț. Fiind fără grije, glonțul a nimerit pe Protopopie Rațiu, care a căzut greu rănit. Ucigașul s'a prezentat singur la gendarmerie.

Foamete în Rusia. Din Petersburg se depeșează, că tifosul produs de foamete decimează populația în mai multe guvernamente. La Samara sunt 52 de morți.

Omor. Ni-se scrie: În Cuciulata, comit. Făgăraș George Ghigoiu sen., om bătrân de 70 ani, s'a găsit mort aproape de casa sa, cu o sticla în care era rachiu. Neștiind ai săi, că ce poate fi cauză, l-au îngropat fără multă bătăie de cap. Dar fiul seu afănd dela alții, că de sigur a fost omorât, a cerut ca să iașă o comisiune de doctori, spre a constata adeverul. Comisiunea a venit în 1 Martie st. nou, după două săptămâni dela înmormântare, și a aflat la mort cinci coaste rupte și că a fost sugrumat. Acum să caută criminalul.

Douăsprezece cântece de școală
A apărut: Douăsprezece cântece de școală pentru 2 și 3 voci egale, de Timoteiu Popovici, prof. de muzică la seminarul Andreian. Caetul I. Prețul 50 fil. Sibiu 1901. Editura librăriei archid.

DL T. Popovici a constatat lipsa de colecții de cântece pentru școalele noastre primare și medii. Din acest motiv s'a decis a publica o astfel de colecție de cântece pentru 2 și 3 voci și în broșuri (caiete) cu preț mic, ca să se poată procură ușor.

Cu aceasta ocazie dl Popovici face apel mai ales la domnii invățători, cari propun și cântările în școală, să-i transmită melodii (cu deosebire poporale și nepublicate în alte colecții), din care eventual dispon și sunt potrivite pentru școală, indicând pe lângă tezut și numele precis al trimițătorului, respective originea melodiei.

Hymen. D-șoara Steluța Ileneșescu (Buzău) și dl Dr. Samuil Vladone (Hateg) își anunță cununia lor, care s'ă se sărbăte în 9 Martie st. n. a. c., la 4 ore după ameazi în biserică gr. or din Sibiu-cetate.

Dobrogenii la regele Carol. Delegația dobrogeană, pentru cererea de drepturi comune Dobrogenilor, a sosit în București.

Acea delegație se va prezenta mai întâi lui ministru de interne, apoi va cere audiență la M. S. Regele.

Din statistică lui Ianuarie. În țările coroanei ungare s'au născut 64.914 copii vii și 1487 morți. În etate sub 7 ani au murit 19.730, peste 7 ani 21.736 persoane, cu totul 41.466. Sporul natural a fost deci de 23.448. Mai multe nașteri au fost dincoace de Tisa, mai

puține în Ardeal. Casuri de moarte au fost mai multe în Ardeal, mai puține dincolo de Dunăre.

Căsătorii s'au încheiat 21.654. Cele mai multe căsătorii au fost dincolo de Dunăre, cele mai puține în Ardeal. Căsătorii amestecate s'au încheiat 1568, dintre care 24 între creștini și jidani.

Pașapoarte s'au dat în Ungaria (fără Croația și Slavonia) 9171. Cele mai multe pașapoarte s'au scos în comitatele Zemplin (820), Bacău Bodrog (601), Brașov (597), Sibiu (565), Târnava Mare (535), Sabolciu (468), Făgăraș (455), Ung (442), Șepeș (347), Treișcaune (280), Alba-Iulia (258), Ciuc (229), Torontal (159), Maramureș (138), Sătmar (118). Pentru America s'au dat 5030, pentru România 1868, pentru ceealătă Europă 2115 — În Croația și Slavonia s'au dat 4796 pașapoarte, dintre care 3274 pentru America.

Din public.*

Mulțumită publică.

Ne găsim în plăcuta poziție de a ne împlini una din sfintele datorințe față de sprințitorii causei clasei noastre de mijloc. Dacă producția noastră publică din 23 Februarie n. c. a adăus o nouă și însemnată zală la lanțul activelor noastre, meritul incontestabil revine stimabilelor d-șoare Olivia Bardosi, Leniști Cunțan și Gensi Simionescu, cari în mod de tot prevenitor au binevoit a conlucra cu mai multe bucați la concert, cum și lui I. Iula, elev în cursul al III-lea pedagogic al seminarului nostru Andreian, cărora le exprimăm și pe această cale adânc simțita noastră recunoștință.

Suprasolvenții respective contribuvenții nostri la această producție și anume: Ilus. Sa domnul Dr. Iosif Gall, membru în casa magnaților cu 10 cor.; Ludvig Ferencz, croitor 5 cor.; Dr. E. Cristea, secretar consistorial 2 coroane 40 bani; Paul Muntean, subcolonel c. și r., I. Popovici, căpitan c. și reg., (Budapest), Pantaleon Lucuța, căpitan c. și r. în pensiune, I. Mihu, espeditor consistorial, Dr. G. Proca, profesor seminarial, fiecare cu câte 2 coroane; Ioan Sînăton, liber 1 coroană 20 bani; Paul Cotoț, funcționar consistorial, Ioanichie Olariu, cassar de bancă (Iulia-Mureșana), Ioan Budoiu, paroch (Câmpuri), Ioan Silaghi, funcționar consistorial, fiecare cu câte 1 coroană; doamna Minerva Dr. Brote, d-șoara Sabina Brote, fiecare cu câte 80 bani; doamna Popovici (Sadu) 60 bani; Nicolae Solomon, paroch (Porumbacu-Superior res.), Demetru Mitoc, măiestru croitor, Ioan Imbuza, funcționar de finanțe, Petru Stanciu, zidar, Dr. Petru Span, profesor seminarial, Victor Păcală, profesor la școală »Asociaționii«, Ioan Platoș, invățător (Turnișor), Ioan Radu, proprietar (Turnișor), Timoteiu Popovici, profesor semin., Székely György, croitor, d-na Berta Dragomir, Dem. Comșa, profesor sem., fiecare cu câte 40 bani; cu pălăria s'a incasat prin subscrizul președintei sumă de 15 cor. 61 bani; eară sub titlul »bacău« pentru invitarea în persoană prin președintă, au contribuit d-nii Julian Popescu, cassarul »Albinei« 20 bani și mărci postale din România în preț de 25 bani; Iuliu Decian, cand.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

de adv., Aurel Russu, fiecare căte 40 bani; Tassi Boiu, 20 bani; Emil Vințeler, Ioan Rebega și Petru Tincu, funcția »Albina«, fiecare cu căte 10 bani. — Tuturor acestora deasemenea le aducem ferbințile noastre mulțumite.

Sibiu, 6 Martie n. 1902.

Comitetul »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«.

V. Tordășianu, I. Apolzan,
president. notar.

Stiri din piată.

Sibiu. Grâu, hl. 12.40—13.60, sâcară 8—8.60, orz 7.60—8.20, ovăz 4.80—5.60, cucuruz 7.60—8.60 cor.; 10 ouă 38—49 b.

Piața banilor din Sibiu. Galbenul 11.28; 20 lei (hârtie) 18.96; 20 lei (argint) 18.80, lira turcească 21.40, lira engleză 23.88; 20 marce germane 23.38; napoleonul 19.04; rubla (hârtie) 254; rubla (argint) 2.46 cor.

Budapest. Grâu bănățeanesc, (50 chlgr.) 9.10—9.55, sâcară 7.35—7.55; orz 5.75—6.20, ovăz 7.55—8, cucuruz 5.15—5.25, cincantin 5.90—6 cor.

Pentru redacție și editură responsabil: Victor Lazăr. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

O cărcimă

în comuna Porțești se dă în chirie pe 3 ani eventual pe 6 ani. Localitatea se compune din 3 odăi și 1 odă potrivită pentru prăvălie. Desfacerea anuală între 9—10.000 coroane.

Doritorii să binevoiască a se adresa proprietarului Stefan Costei în Porțești, comit. Sibiului.

212-2

Franzbranntwein-ul

lui

BRÁZAY,

cel mai răspândit

și mai neșeptionabil mijloc de cură în casă.

Se spedează dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapest, IV., Muzeum-körut nr. 23.

Franzbranntwein-ul e un mijloc de neprețuit pentru indivizi de constituție slabă precum și pentru cei înaintați în etate, ajutându-le iute la întărirea corpului.

231—52

Feriți-vă de imitaționi.

Fiți cu atenție la marca de apărare.

Se capătă în orice apotecă și în celelalte prăvălii.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

Iucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. Il trimite francat pentru 30 bani.

»Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Asigurarea pe viață

este astăzi pentru viitorul fiecărei familii un factor atât de important, încât o poliță de asigurare pe viață să nu lipsească în nici o familie. Mai favorabilă este aceea asigurare, care pe lângă ajutorul imediat în casul morții, mai oferă asiguraților rămași în viață încă și **$3\frac{1}{2} - 4\frac{1}{2}\%$ interes** după banii solviți. În țeara noastră există o unică bancă mutuală de asigurare, care — stând la înăltimă chiemărei sale — corespunde acestor cerințe, și aceea este banca

„The Mutual“

Aceasta bancă e **cea mai mare și cea mai avută** bancă de asigurare din lume, dispunând cu finea anului 1901 de o avere totală de

Franci 1,828,180.000.

Ea își are direcția generală în New-York (America) și posede în patria noastră concesiunea și garanția pretinsă de legile țării. **Nesînd acționari venitul ei întreg îl distribue între cei asigurați.** Asigurări se efectuesc în toate combinațiile.

Direcția pentru părțile ardelenne

în Cluj.

Director: Ludovic de Szepessy.

Representanță cu corespondență în limba română în

Sibiu strada Wiesen nr. 10.

Representant: Eugen C. Pipoș.

Un invățăcel
se caută
pentru prăvălia de fer și coloniale
a lui 26 1 3
Nițiu Dima din Hunedoara.

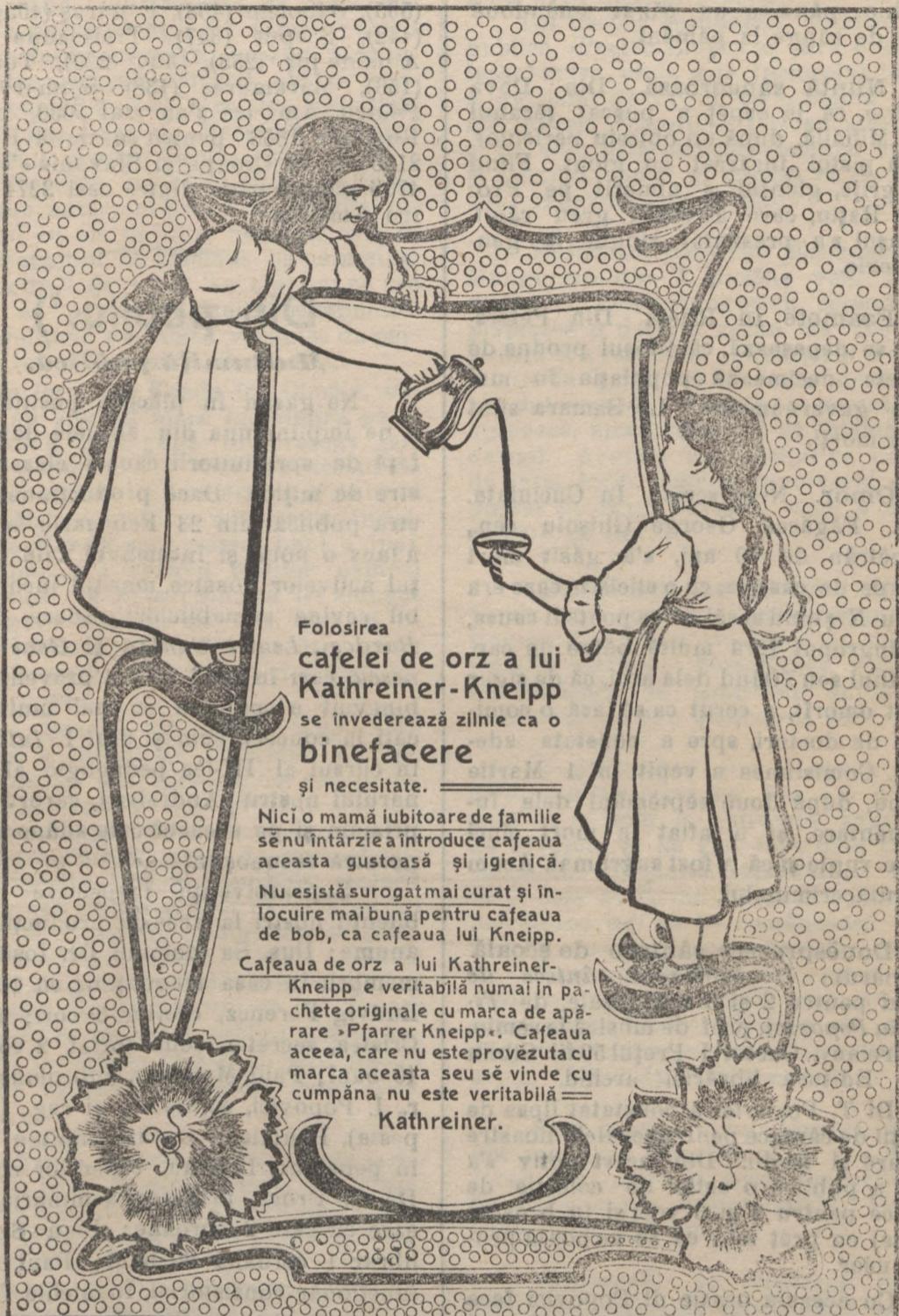
Publicație.

Tîrgul de vite de primăvară în comuna Săsciori se va ține la 28 și 29 Martie, iar tîrgul liber se va ține la 1 Aprilie st. n.

25 2-3

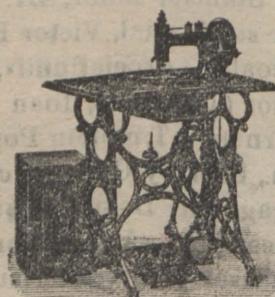
Săsciori, la 5 Martie 1902.

Primăria comună:
Ioan Halalai, George Aleman,
notar cerc. primar.

Gustav Dürr, mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,
Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul meu mare și bine assortat cu toate felurile de **mașini de cusut** mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialitate se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de ori-ce fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție.

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.